

RAAMATUN PERUSOPIT-LYHENNETTY VERSIO

Oppikäsikirja, joka paljastaa todellisen kristinuskon ilon ja rauhan.

OSA 1: RAAMATTU

Kaikki lainaukset ovat peräisin New King James -versiosta, ellei toisin mainita.

Raamattu

”Kaikki pyhät kirjoitukset annetaan Jumalan inspiraation kautta”

2 TIMOTHY 3:16

Raamattu

Raamatulla, jota pidämme käsissämme tänään, on hämmästyttävä historia ja eikä mikään ihme. Se väittää olevansa Jumalan Sana ja esittää meille haasteen etsiä sanomansa totuutta ja vahvistaa itsellemme, että tämä on todellakin ainoa Luojastamme saatavilla oleva ilmoitus.

Jumalan Henki

Jumalan henkeä nähtiin töissä luomisessa:

”Hänen Henkensä kautta hän koristi taivaan” (Job 26:13)

Jumalan henki siirtyi vesien kasvoille, jotta saataisiin aikaan nykyinen luomus (1. Moos. 1: 2). Luemme kuitenkin myös, että ”Herran sanalla” maailma tehtiin (Psalmi 33: 6), kuten Genesis-kirjaa ”Jumala sanoi”, asiat luotiin, ja se tapahtui.

Siksi Jumalan henki heijastuu hyvin Hänen Sanaansa. Samoin meidän sanamme ilmaisevat sisäiset ajatuksemme ja toiveemme - todelliset - hyvin tarkasti. Daavid puhui siitä, kuinka Jumalan sana ja ”oma sydän” ovat rinnakkain:

”Sinun sanan tähden ja oman sydämenne mukaan. Te olette tehneet kaikki nämä suuret asiat.” (2. Sam. 7:21).

Jumalan mieli / henki ilmaistaan Hänen Sanassaan. Jumala saavutti ihmeen ilmaista henkensä kirjoittamalla sanoja inspiraatioprosessilla . Tämä termi perustuu sanaan ”henki”.

Hengessä

”Henki” tarkoittaa ”hengitystä” tai hengitystä. ”Inspiraatio” tarkoittaa ”hengittämistä”. Tämä tarkoittaa, että sanat, jotka miehet kirjoittivat Jumalan ”inspiraation” alla, olivat Jumalan hengen sanoja.

Paavali rohkaisi Timoteusta olemaan antamatta hänen tuntemustaan Raamatusta johtaa hänet unohtamaan ihme, että se on Jumalan hengen sanoja, ja siksi se tarjoaa kaiken, mitä

tarvitsemme, jotta todellinen tieto Jumalasta.

”Olet lapsuudesta asti tuntenut Pyhät kirjoitukset, jotka pystyvät tekemään teistä viisaita pelastuakseen Kristuksessa Jeesuksessa olevan uskon kautta. Kaikki Raamattu annetaan Jumalan inspiraatiolla, ja se on kannattava oppi, kunnioitus, korjaus, vanhurskauden opettaminen: että Jumalan mies voi olla täydellinen, varusteltu jokaista hyvää työtä varten”(2. Tim. 3: 15-17).

Raamattu on täysin inspiroitu

Tämä haluttomuus hyväksyä Jumalan Sanassa oleva valtava henkinen voima on johtanut monia kristittyjä kyseenalaistamaan, onko kaikki Raamatut Jumalan täysin innoittamia. He ovat ehdottaneet, että suuri osa siitä, mitä Raamatussa luimme, oli vain kirjoittajien henkilökohtainen mielipide. Mutta Pietari hävittää tehokkaasti tällaisen virheellisen päättelyn.

”Meillä on profeettojen sana varmempi, ja teette hyvää huomiota siihen... ennen kaikkea sinun täytyy ymmärtää, että profeetan omalla tulkinnalla ei tullut mitään profetiaa Raamatusta. Sillä profetia ei ole koskaan syntynyt ihmisen tahdosta, mutta miehet puhuivat Jumalalta, kun he olivat kulkeneet Pyhän Hengen kautta”(2. Piet. 1: 19-21 NIV).

Meidän täytyy ”ennen kaikkea” uskoa, että Raamattu on inspiroitu. Inspiraatiota koskeva oppi on niin usein korostettu Raamatun tekstissä:

”Sillä Jumala käski sanoa...” (Matt. 15: 4)

”Sillä Daavid itse sanoi Pyhällä Hengellä...” (Mark. 12:36;)

”... Jonka Pyhä Henki puhui aiemmin Daavidin suulla...” (Apt. 1:16);

”Pyhä henki puhui oikein profeetta Jesajan kautta...” (Apt. 1:16);

Kuten Pyhä Henki sanoo...”(Hepr. 3: 7; ks. Myös 9: 8; 10:15).

Jos nämä miehet olivat vain osittain innoitettuja, meillä ei ole pääsyä Jumalan todelliseen sanaan tai henkeen. Jos se, mitä he kirjoittivat, olivat todella Jumalan Sana, niin se johtuu siitä, että Jumalan henki oli täysin inspiroitava inspiraation aikana, muuten tuote ei olisi ollut Jumalan Sanaa puhtaana.

Inspiroidut sanat voivat motivoida

Hyväksyminen, että Jumalan sana on täysin Hänen, antaa meille enemmän motivaatiota lukea ja noudattaa sitä.

”Sana on hyvin puhdas, joten palvelijasi rakastaa sitä” (Psalmi 119: 140).

Vertailu 2 Timoteuksen 3:16 ja 4: 2,3: n kanssa osoittaa, miten inspiroidun Raamatun arvostus voi motivoida meitä:

Koska innoitettu sana on kannattava...

sillä opetus siis

saarnaa sanaa; olkaa valmiita kausi- ja kausivaiheessa (ts. oletteko luonnollisesti joutuneet saarnatunnelmaan vai ei).

sillä ojennusta siis

vakuuttaa (nuhdella)

korjausta varten siksi

nuhtelemaan
varten opetusta vanhurskaudessa siis
kehoita, kaikella pitkämielisyydellä ja opetuksen.

Mitä se voi tarkoittaa meille

Jos uskomme, että Raamattu on innoittamana, me tunnemme sen intohimoa ja voimaa enemmän, ja siten sen vaikutus meihin on sitä suurempi. Esimerkiksi vanhan testamentin tarjous:

”Olet nähnyt, että olen puhunut kanssasi taivaasta (siis) sinun ei pidä tehdä mitään minun kanssani - hopean jumaliksi...” (2. Moos. 20: 22,23).

Koska ihme kuulla Jumalan ääntä, minkä tahansa muodon epäjumalanpalvelus on meille merkityksellinen. Taivaan Jumalaa, joka on suuri ja voimakas kaiken mielikuvituksen ulkopuolella, ei voida pitää missään temppelissä tai sisällyttää mihinkään ihmisen aiheuttamaan hahmoon. Hänelle ei myöskään voida antaa mitään todellisessa uskovan elämässä: ”Rakasta Herraa Jumalaa kaikesta sydämestään ja kaikesta sielustaan ja kaikesta mielestäsi” (Matt. 22:37). Apostoli Paavali tunsi Jumalan sanan intohimoa. Se ei ollut vain mustaa tulosta valkoiselle paperille hänelle. Niinpä hän puhuu siitä, miten ”Jesaja on hyvin rohkea ja sanoo... Jesaja huusi myös Israelia...” (Room. 9:27; 10:20). Paavali oli meditoinut syvästi Jesajan sanoja, jopa siihen pisteeseen, että hän otti huomioon äänen sävyn, johon hän ensin puhui.

Se johtui siitä, että Israelin hallitsijat "eivät tienneet... profeettojen ääniä, jotka luetaan joka sapatti" (Apt. 13:27), että he ristiinnaulitsivat Herran. Paavali puhuu profeettojen "äänistä" eikä pelkästään heidän sanoistaan. He olivat kuulleet sanoja, mutta eivät tunteneet ja nähneet, että nämä olivat ihmisten todelliset äänet, jotka vaikka ovat kuolleita, mutta puhuvat kuitenkin Raamatun sivujen kautta. Jeesuksen ristiinnaulitut miehet eivät tunteneet inspiraation ihmeitä asenteessaan Raamatun tutkimukseen - vaikka he olisivat hartaasti tukeneet sitä asemaa, että Raamatun tekstit ovat innoittaneet. Täällä meillä on opetus itsellemme.

Vaikka olisimme samaa mieltä siitä, että Raamattu on Jumalan innoittama sana, on täysin mahdollista, että emme tunne tätä niin kuin meidän pitäisi, kun luemme sitä. Mooses vapisi ja Siinai ravisti ihmisiä pakenemaan, kun he kuulivat Jumalan sanan. Siinä on kuullut Jumalan ääni: sama ääni puhui psalmin sanoin.

Raamatusta kirjoitettu valitus seisoo siten, että Paavali voi sanoa, että "Tänään" on aikaraja, mutta se oli vielä "tänään", kun heprealaiset kirjoitettiin ja Paavali toistaa psalmin sanan Jumalan äänenä hänen päivänsä heprealaisille .

"Jos kuulet Hänen äänensä, älä kovista sydämesi" (Hepr. 4: 7, lainaamalla Psalmi 95: 7-8)

On tärkeää, että Paavali lisää, että ”Jumalan maailma on elävä ja voimakas” (Hepr. 4:12). Hänen mainitsemansa sanat eivät olleet kuolleita viestejä vaan Jumalan elävä ääni.

Kehotus "Poikani, älä halveksi Herran rukousta" (Hepr. 12: 5) oli Jumala puhunut "teille", sanoo kirjailija heprealaisille. Onko se sukupolven pojille vähemmän?

OSA 2: JUMALAN VALTAKUNTA

JUMALAN KUNINGASKUNTA

Todellisen kristillisen toivon painopiste on tulevan Jumalan valtakunnan maan päällä. Herran rukous osoittaa tämän:

”Sinun valtakuntasi tulee (että) sinun tahtosi tapahtuu maan päällä, kuten se on (nyt) taivaassa” (Matt. 6:10).

Kristuksen tullessa, että ”tämän maailman valtakunnat (tulee) tulee valtakunnat Herramme ja hänen Kristus ja hän on hallitseva aina ja ikuisesti!” (Ilm 11:15). Silloin Jumalan tahto ja toiveet suoritetaan täysin ja avoimesti tässä maassa.

Maan valtakunta

"Jumalan valtakunta" on lause, joka on vaihdettavissa "taivasten valtakuntaan" (Matt. 13:11, ks. Mark. 4:11). Raamattu ei koskaan puhu "valtakunnasta taivaassa"; se on taivasten valtakunta, jonka Kristus perustaa maan päälle hänen paluunsa. Kuten Jumalan tahto taivaassa enkelit täysin tottelevat (Ps. 103: 19-21), niin se tulee olemaan Jumalan tulevassa valtakunnassa.

Jumalan valtakuntaan tuleminen Kristuksen paluulla on kaikkien kristillisten pyrkimysten lopputulos tässä elämässä (Matt. 25:34; Ap. T. 14:22); sellaisenaan on ehdottoman välttämätöntä, että siitä ymmärretään oikein. Jumalan valtakunnan oppi muodostaa olennaisen osan evankeliumin sanomasta (Ap. T. 8:12; 19: 8; 28: 23,31).

”Meidän täytyy monien ahdistelujen kautta tulla Jumalan valtakuntaan” (Apt. 14:22), se on tämän elämän tunnelin lopussa oleva valo ja siten motivaatio tehdä uhrauksia, joihin todellinen kristillinen elämä liittyy.

Vanhan testamentin profetia Jumalan valtakunnasta

Daniel 2 on yksi monista vanhojen testamenttien profetioista, jotka puhuvat Jumalan valtakunnasta. Babylonin kuningas Nebukadnessar halusi tietää maailman tulevaisuuden. Hänelle annettiin visio suuresta patsasta, joka koostui erilaisista metalleista. Daniel tulkitsi kultaista päätä Babylonin kuninkaaksi (Daniel 2:38). Hänen jälkeensä Israelin alueella oli tullut peräkkäisiä suuria valtakuntia, kunnes oli olemassa tilanne, jossa ”kun jalkojen varpaat olivat osittain rautaa ja osittain savea, niin valtakunta on osittain vahva ja osittain hauras” (Daniel 2:42). Tämä puhuu vallan nykyisestä tasapainosta, joka jakautuu monien kansojen, joidenkin vahvojen ja joidenkin heikojen kansojen välillä.

Daniel näki sitten pientä kiveä, joka osui jalkojen kuvaan ja tuhosi sen. Kivi kasvoi suureksi vuoreksi, joka täytti koko maan (Daniel 2: 34,35). Tämä kivi edustaa Jeesusta (Matt. 21:42, Ap. T. 4:11; Ef. 2:20; 1. Piet. 2: 4-8). ”Vuori”, joka täyttää maan, edustaa Jumalan ikuista

valtakuntaa, joka luodaan hänen palatessaan maahan. Näin valtakunta on maan päällä, ei taivaassa.

"Ja näiden kuninkaiden päivinä taivaan Jumala rakentaa valtakunnan, jota ei koskaan tuhota ... se pysyy ikuisesti" (Daniel 2:44).

Kristus kuningas

Kristus tulee olemaan kuningas ja hänen henkilökohtainen paluu maan päälle merkitsee Jumalan valtakunnan alkua. Hän hallitsee ylintä hallitsijaa koko maan päällä.

"Hän hallitsee... ikuisesti, eikä hänen valtakuntansa ole loppua", Luuk. 1: 32,33).

"Tämän maailman valtakunnat ovat tulleet meidän Herramme ja hänen Kristuksensa valtakunniksi, ja hän hallitsee ikuisesti ja ikuisesti!" (Ilm. 11:15).

"Hän (Kristus) hallitsee myös merestä merelle ja joesta maan päähän" (Ps. 72: 8).

Jaetut-hallitsijat

Kristus jakaa Hänen hallitsijansa maan päällä hänen seuraajiensa kanssa.

"Ja olemme tehneet meille kuninkaat ja papit meidän Jumalallemme; ja me hallitsemme maan päällä" (Ilm. 5:10).

"Kuningas (Jeesus) hallitsee vanhurskautta, ja ruhtinaat (uskovaiset) hallitsevat oikeudenmukaisuutta" (Jes. 32: 1; Luuk. 19:17; 2 Tim. 2:12) .

Pääkaupunki

Kristus hallitsee Jerusalemissa, tulevan kuningaskunnan pääkaupungista. Vaikka ihmiset ylistävät Jumalaa eri puolilla maailmaa (Malakian 1:11), Jerusalem on maailman palvonnan keskipiste (Hesekielin 40:48). Kansakunnat "kulkevat vuosi vuodelta palvomaan kuningasta, isäntien Herraa ja pitämään Tabernaclesin juhlaa Jerusalemin temppelin ympärillä" (Sakarja 14:16). Tämä vuosittainen pyhiinvaellus Jerusalemiin ennustetaan myös Jesaja 2: 2,3: ssa.

" Viimeisinä päivinä Herran talon vuori on perustettu vuorien huipulle... ja kaikki kansat virtaavat siihen. Monet ihmiset tulevat ja sanovat: "Tule ja mene ylös Herran vuorelle, Jaakobin Jumalan huoneeseen". Hän opettaa meille Hänen tiensä, sillä Siionista tulee ulos laki ja Herran sana Jerusalemissa " .

Maailmassa on innostusta oppia Jumalan tapoja. Ihmiset ovat niin motivoituneita, että he matkustavat maapallon kaikista päistä Jerusalemiin saadakseen lisää tietoa Jumalasta.

Yksi yleinen oikeusjärjestelmä

Miehen oikeusjärjestelmien luoman sekaannuksen ja epäoikeudenmukaisuuden sijasta tulee olemaan yksi yleinen oikeudellinen koodi - "laki ja Herran sana", jonka Kristus julistaa Jerusalemissa. "Kaikki kansat f alhainen tykö" nämä oppituntien. Jumalan todellinen tieto vähentää kansakuntien välistä kitkaa. Kunnioitus maksetaan niille, jotka heijastavat Jumalan rakkauden, armon, oikeudenmukaisuuden jne. Ominaispiirteitä toisin kuin ylpeä ja itsevarmainen:

" Oikeassa vanhurskaudessa kukoistaa" (Ps. 72: 7)

Maatalous- ja ympäristömuutokset

Kristuksen absoluuttinen auktoriteetti ja hänen välimiesmenettelyn täydellinen oikeus riita-asioissa johtaa siihen, että kansakunnat muuttavat sotilaallisia laitteitaan maatalouskoneisiin:

"Kansakunnat... lyövät miekkansa auraosiksi, ja niiden keihät karsimiskoukkuiksi; kansakunta ei nosta miekkaa kansakuntaa vastaan, eivätkä he enää opi sotaa "(Jesaja 2: 4).

Raamattu kuvaa dramaattisia muutoksia nykyisiin ympäristökriiseihin, joita maa tällä hetkellä kohtaa. Näemme hedelmällisen, hedelmällisen maan Jumalan valtakunnassa:

"Maassa on runsaasti viljaa (kerran karuisten) vuorten päälle; sen hedelmät aaltoilevat Libanonin viljelyyn "(Ps. 72:16).

"Erämaa... on iloinen... autiomaassa iloitsee ja kukoistaa kuin ruusu; se... iloita ja laulaa iloisesti... sillä vesillä on räjähtää erämaassa, ja virrat autiomaassa. Suolattu maa tulee altaaksi ". (Jes. 35: 1-7)

Tällainen valtava maatalousyritys osallistuu moniin ihmisiin. Jumalan valtakunnan profetiat antavat vaikutelman, että ihmiset palaavat itsenäiseen, maatalouden elämäntapaan:

"Kaikki istuvat viiniköynnöksensä ja viikunapuunsa alla; ja kukaan ei pelkää heitä "(Miika 4: 4).

"He rakentavat taloja ja asuvat heissä (itse); he istuttavat viinitarhoja ja syövät hedelmäänsä. He eivät rakenna ja toinen asuu; he eivät saa istuttaa ja toinen syödä... minun valittuni on

pitkään nauttinut heidän käsiinsä työstä. He eivät tule turhaan töihin... ”(Jes. 65: 21-23). Jopa luonnollinen aggressio eläinten välillä poistetaan: ”susi ja karitsa ruokkivat yhdessä”, ja lapset voivat leikkiä käärmeillä (Jes. 65:25; 11: 6-8). Elinkaaret lisääntyvät (Jes. 65:20). Naiset kokevat synnytyksessä vähemmän surua (Jes. 65:23). ”Silloin sokean silmät avataan, ja kuurojen korvat pysähtyvät. Sitten lame hyppää kuin peura, ja tyhmän kieli ”(Jes. 35: 5,6). Tämä johtuu siitä, että ihmeelliset Hengen lahjat ovat jälleen hallussaan (ks. Hepr. 6: 5).

Kuningaskunnan lopullinen tarkoitus

Jumalan valtakunnan lopullinen tarkoitus on antaa Jumalalle kunnia.

”Totisesti, kuten minä elän, koko maa täytetään Herran kirkkaudella” (Numbers 14:21; Habakkuk 2:14).

Kunnia Jumalalle tarkoittaa sitä, että maan asukkaat arvostavat, ylistävät ja kopioivat Hänen vanhurskaita ominaisuuksiaan.

”Nälkäiset perivät maan (valtakunnassa) ja iloitsevat rauhan runsaudesta” (Ps. 37:11).

Ikuisen elämän hallussapito on melkein satunnainen todellisen syyn takia, joka on meidän valtakunnassamme - mikä on Jumalan kunnioittaminen. Vain muutaman vuoden elämä absoluuttisen täydellisyyden ja hyvän omantunnon ilossa Jumalan kanssa olisi kaiken tämän elämän trauman arvoinen. Että tämä loistava valtio kestää ikuisesti , ylittää meidät ihmisten ymmärryksen rajoista!

Kristuksen paluun tapahtumien luonnos

Vastuussa olevat kuolleet (ne, jotka tuntevat Jumalan tapoja) tullaan nostamaan ja ottamaan yhdessä vastuullisen elämän kanssa tuomion paikkaan.

Ne, jotka tiesivät Jumalan tavoista mutta kieltäytyivät tottelemasta, rangaistaan kuoleamalla ja vanhurskas annetaan iankaikkiseen elämään. Tuomio annetaan myös niille kansakunnille, jotka vastustavat Kristusta.

Silloin vanhurskaat hallitsevat niitä ihmisiä, jotka ovat sitten elossa, mutta jotka eivät ole vastuussa Jumalasta; he opettavat heille evankeliumia ”kuninkaina ja pappeina” (Ilm. 5:10).

Tämä kestää 1000 vuotta. Tänä aikana kaikki kuolevaiset kuulevat evankeliumin ja ovat siten vastuussa Jumalalle. Nämä ihmiset elävät paljon pidempään ja onnellisempaan elämään.

Milleniumin lopussa tulee kapina Kristusta ja pyhiä vastaan, jotka Jumala laskee. (Ilm. 20: 8,9).

1000 vuoden lopulla kaikki, jotka ovat kuolleet tuona aikana, nousevat ylös ja tuomitaan (Ilm. 20: 5,11-15).

Heidän jumalattomat tuhotaan, ja vanhurskas tulee liittymään Kristukseen ja hänen pyhiinsä iankaikkisen elämänsä aikana.

Valtion merkitys meille tänään

Jumalan valtakunnassa olemisen tulisi olla uskovan korkein motivaatio halveksia maallisia etuja ja materialismia. Kaikki, mitä voimme nyt kuvitella ja pyrkiä, on verraton siihen, että Jumalan valtakunnassa on lopullinen täytyminen.

Etsi ensin Jumalan valtakunta ja hänen vanhurskautensa, ja kaikki nämä asiat lisätään teille ”(Matt. 6: 30-34).

Uskovan on etsittävä ”(Jumalan) vanhurskautta”, eli yritettävä kehittää rakkautta Jumalan luonteeseen. Haluamme olla Jumalan valtakunnassa, koska vanhurskautta kunnioitetaan siellä, koska haluamme olla täysin moraalisesti täydellisiä eikä vain siksi, että me henkilökohtaisesti haluamme paeta kuolemasta ja elää helppoa elämää ikuisuudelle.

Jos me "etsimme ensin Jumalan valtakuntaa", meidän näkemysemme tästä elämästä muuttuu. Me ahdistamme materialismia ja sen vaivaa. Jos me rakennetaan itsekkäästi omia omaisuuttamme ottamatta huomioon muiden tarpeita, olemme kieltäneet Jumalan tavat - vaikka ymmärrämme kaikki Jumalan opit (1. Tim. 5: 8; 6:10).

Se, että Jumalan valtakunta tulee olemaan maan päällä eikä taivaassa, merkitsee sitä, että emme pyri saamaan sitä nyt haltuumme, emmekä myös vaikuttaa itseemme ryhmien ja poliittisten puolueiden painetta, jotka vain välittävät maailman tilasta nyt eivätkä katso eikä edesauta tulevaisuuden Valtakuntaa. (1. Joh. 3:13).

Tämän toivon myötä me "lähestymme Jumalaa" (Hepr. 7:19). Toivo, että olemme pakottaneet meidät Jumalan palvelukseen. Ja sama Hope inspiroi meitä myös parannukseen. Sillä jos Kristus palaa pian, millaisten ihmisten pitäisi olla? Haluamme kertoa muille tästä toivosta (Matt. 10: 7; Mark. 6:12).

Jos me menemme iankaikkisesti Jumalan tavoilla valtakunnassa, meidän pitäisi pyrkiä tekemään niin nyt.

Työskentelemme ja pyrimme, koska meillä on toivomme elävälle Jumalalle, joka on kaikkien ihmisten Vapahtaja ”(1. Tim. 4:10).

Jumalan valtakunta ei ole vain henkilökohtaisen, fyysisen edun aika. Jeesus Kristus puhui siitä rauhan aikaan, jolloin Jumalan periaatteet voittaisivat miesten itsekkäitä toiveita. Tämä voi alkaa juuri nyt hiljaisella tavalla, niiden sydämissä, jotka tulevat tulevaan kuningaskuntaan.

Jos uskomme, että olemme todella siellä, niin me tarkastelemme vilpittömämmin tulevaa päivää. Emme voi koskaan olla todella innostuneita Herran paluusta, jos emme ole varmoja, että Hän hyväksyy meidät Jumalan valtakuntaan. Apostoli Paavali rohkaisee niitä, jotka ottavat valtakunnan toivon:

”Kun Kristus... ilmestyy, niin sinäkin ilmestyy hänen kanssaan kirkkaudessa. Sentähden kuolkaa teidän jäsenenne, jotka ovat maan päällä; haureutta...”jne. (Colossians 3: 4,5).

Jumala tarjoaa pelastuksen armosta. Tämä antaa meille mahdollisuuden odottaa innokkaampaa kuin epävarmuutta Kristuksen tulemiseen ja elämäämme muuttuvat.

”Jumalan armoa... opettamalla meitä, kieltämättä jumalattomuutta ja maallisia himoja... etsimme suuren Jumalan ja Vapahtajan Jeesuksen Kristuksen siunattua toivoa ja kunniakas ilmestymistä”, Titus 2: 11-13).

OSA 3: JUMALAN LUPAUKSET

Jumalan tarkoitus paljastui lupauksissa (OSA 1)

Raamattu antaa johdonmukaisen viestin kaikkialle sen sivuille, joilla on Jumalan tarkoitus. Hänen suunnitelmansa on täyttää maa miehillä ja naisilla, jotka osoittavat hänen luonteensa ja antavat hänelle kunniaa. Hän on antanut suuria lupauksia, jotka osoittavat, miten tämä saavutetaan, kun Hänen valtakuntansa perustetaan maahan.

Jotta Jumalan tarkoitus saavutettaisiin, Hän antoi Hänen ainoan Poikansa, Herran Jeesuksen Kristuksen. Kristuksen elämän, kuoleman ja ylösnousemuksen vuoksi miehillä ja naisilla on keino olla osa Jumalan suurta valtakuntaa, jos he reagoivat ja uskovat Häneen.

Tässä esitteessä tarkastelemme kahta merkittävää lupauksia, jotka annettiin ennen kuin Kristus syntyi ja joka kaikki viittaa Häneen ja Hänen työhönsä.

Edenin lupaus

Aadam ja Eeva tekivät syntiä syömällä kiellettyjä hedelmiä Edenin puutarhassa. Heitä ja käärmeitä rangaistiin. Miehet ja naiset kuolisivat, eivätkä he pystyisi pelastamaan itseään tästä. Mutta toivon säde ihmiselle tulee tähän pimeään kuvaan, kun Jumala sanoo käärmeelle:

”Minä asetan vihollisen (vihaa, vastustusta) teidän ja naisen ja siemenesi ja hänen siemenensä välillä; Hän (naisen siemen) särkää päänne, ja sinä sinetit hänen kantansa ”(1. Moos. 3:15).

”Siemenellä” tarkoitetaan jälkeläistä tai lasta, mutta se voi myös viitata ihmisiin, jotka liittyvät tiettyyn ”siemeniin”, esim. Meistä tulee Abrahamin siemen, jos olemme ”Jeesuksessa” kasteen kautta (Gal. 3: 27,29) .

Käärmeen siemen

Käärme tuli valheensa vuoksi edustamaan syntiä ajattelutapaa. Käärmeen siemen viittaa niihin, joilla on käärmeen perhevaltaisuus, jotka vääristävät Jumalan sanaa, valehtelevat ja johtavat toisia synniksi. Ne mahdollistavat näiden ominaisuuksien hallitsevan elämänsä. Kristuksen aikoina korruptoituneita uskonnollisia hallitsijoita kutsuttiin ”viipien kouraksi” (Matt. 3: 7).

Naisen siemen

Naisen siemen viittaa siihen, joka särkäisi tai murskata käärmeen päätä, eli syntiä, käsittelemällä sitä kuoleman puhalla. Tämä oli profetia Jeesuksesta Kristuksesta ja hänen työstään:

Jeesus Kristus, joka on (ristillä) poistanut kuoleman (ja siis synnin voiman - Room. 6:23), ja tuonut elämän ja kuolemattomuuden valoon evankeliumin kautta ”(2. Tim. 1:10).

”Jumala, lähettämällä oman Poikansa synnin kaltaiseksi, synnin tähden: Hän tuomitsi synnin lihassa” (Room. 8: 3; ks. Myös 1. Joh. 3: 5; Matt. 1:21).

Kristus oli "haavoittunut kantapäähän" hänen kuolemansa kautta kolmeksi päiväksi. Kuitenkin Hänen ylösnousemuksensa osoitti, että tämä oli vain väliaikainen haava verrattuna kuolemahyökkäykseen, jonka Hän antoi syntiin.

Mitä tämä tarkoittaa meille?

Risti Jeesus tuhosi itsensä synnin voiman. Hän on kutsunut meidät jakamaan voitonsa. Jos me "kastetaan Kristukseen", voimme jakaa Jeesuksen lupauksista, kuten 1. Moos. 3:15. He eivät enää ole vain mielenkiintoisia Raamatun osia, ne ovat profetioita ja lupauksia, jotka tehdään suoraan meille!

Vaikka todelliset uskovat kokevat edelleen syntiä ja kuolemaa, kun heidät kastetaan Kristukseen (Gal. 3: 27-29), he voivat nyt saada anteeksi syntinsä ja lopulta pelastua kuolemasta. Jumala on

luvannut ajan, jolloin vanhurskas on nostettu kuolleista ja annetusta iankaikkisesta elämästä:

”Kuolleet nostetaan kateuttamattomiksi, ja meitä muutetaan, ja sen jälkeen on kirjoitettu sanoma, joka on kirjoitettu: Kuolema niellään voitolla” (1. Kor. 15: 52-54).

Jeesus oli naisen todellinen siemen, mutta voimme olla myös osa naisen siementä, kun hän kastetaan Kristukseen. Elämämme heijastavat siis 1. Mooseksen 3:15 sanoja - meillä on jatkuvaa ristiriitatuntemusta (”vihamielisyys”) oikean ja väärän välillä. Suuri apostoli Paavali kuvaili ristiriitaa syntisten ajatusten ja Jumalan tapojen rakkauden välillä, jotka ryöstivät hänessä (Room. 7: 14-25). Mutta hän päättelee tämän sanomalla:

”Oi kurja mies, että minä olen! Kuka vapauttaa minut tästä kuoleman ruumiista? Kiitän Jumalaa - Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta!” (Room. 7: 24-25).

Niinpä alusta alkaen Jumala lupasi Kristukselle Vapahtajana. Tämä uskomaton lupaus, joka annettiin Aadamille ja Eevalle Eedenin puutarhassa, on täytetty Kristuksessa, ja myös me voimme hyötyä siitä.

PROMISE TO ABRAHAM

Evankeliumi saarnasi Abrahamille

Jeesuksen ja apostolien opettama evankeliumi annettiin myös joukossa lupauksia Abrahamille, Israelin kansan isälle. Jumala, lupauksen kautta, ”Saarnasi evankeliumia Abrahamille” (Gal. 3: 8).

Jos voimme ymmärtää, mitä Abrahamille opetettiin, meillä on sitten hyvin perustiedot kristillisestä evankeliumista. On muitakin merkkejä siitä, että evankeliumi ei ole jotain, joka alkoi Jeesuksen aikaan.

”Me julistamme teille iloisia sanomia (evankeliumia) - lupaus, joka oli annettu (juutalaisille) isille, Jumala on täyttänyt” (Apt. 13: 32,33; ks. Myös Room. 1: 1,2; Hepr. 4: 2) .

Kaksi teemaa

Abrahamille annetuilla lupauksilla on kaksi perusaihetta:

Asiat Abrahamin siemenestä (erityinen jälkeläinen)

Asiat Abrahamille luvattuun maahan.

Uusi testamentti kommentoi näitä lupauksia. Kun Raamattu selittää itsensä, voimme yhdistää molempien Testamenttien opetukset antamaan meille kilpailukuvan Abrahamille annetuista lupauksista.

Abraham - Uskon mies

Abraham asui alun perin Urissa, vauraassa kaupungissa, nyt Irakissa. Jumalan poikkeuksellinen kutsu tuli hänelle - jättää tämä hienostunut elämä ja lähteä matkalle luvattuun maahan. Tämä edellytti uskoa, koska juuri sitä, missä hän oli matkalla, ei tehty täysin selväksi. Se osoittautui 1500 kilometrin matkalle. Maa oli Kanaania - nykyaikainen Israel.

Elämänsä aikana Jumala ilmestyi Abrahamille ja toisti ja laajensi lupauksiaan hänelle. Nämä lupaukset ovat Kristuksen evankeliumin perusta. niin että sama puhelu tulee todellisiin kristityksiin kuin Aabrahamin kanssa, jättää tämän elämän ohimenevät asiat ja mennä eteenpäin uskon elämässä, ottamalla Jumalan lupaukset nimellisärvollaan ja elämällä Hänen Sanansa kautta.

”Uskon kautta Abraham totteli, kun hänet kutsuttiin lähtemään ulos (Urista) paikkaan (Kanaaniin), jonka hän myöhemmin saisi perinnöksi. Ja hän meni ulos eikä tietänyt, mihin hän meni”(Hepr. 11: 8).

Näyttämällä samanlaista uskoa ja toimimalla sitä, meillä voi olla sama kunnia kuin Aabrahamilla - kutsutaan Jumalan ystäviksi (Jes. 41: 8), jotta löydettäisiin Jumalan tuntemus (1. Moos. 18:17) ja että se on varma toivoa iankaikkisesta elämästä kuningaskunnassa. Uskoaksemme todella kristilliseen viestiin meidän on myös tunnettava voimakkaasti Abrahamille antamat lupaukset. Ilman heitä uskomme ei ole usko. Meidän pitäisi siksi lukea ja lukea uudelleen Jumalan ja Abrahamin väliset vuoropuhelut innokkailla silmillä.

Maa

”Poistu maastasi. Maalle, jonka minä näytän sinulle”(1. Moos. 12: 1).

Abraham ”meni matkalleen... niin pitkälle kuin Bethel (Keski-Israelissa). Ja Herra sanoi Abramille. Nosta silmäsi nyt ja katso siitä paikasta, missä olet - pohjoiseen, etelään, itään ja länteen: sillä kaikki maa, jonka te näette, annan teille, ja sinun jälkeläisillesi ikuisesti... kävele maalla.... sinä”(1. Moos. 13: 3,14-17).

”Herra teki liiton Abramian kanssa, sanoen: teidän jälkeläisilleni olen antanut tämän maan Egyptin joelta suurelle joelle, Eufrat-joelle”(1. Moos. 15:18).

"Minä annan teille ja teidän jälkeläisillesi sen maan, jossa olet muukalainen, koko Kanaanin maa, iankaikkisena hallintona" (1. Moos. 17: 8).

"Lupaus, että hän (Abraham) olisi maailman perillinen" (Room. 4:13).

Näemme tässä Abrahamille progressiivisen ilmoituksen:

"On maa, jonka haluaisin sinun mennä".

"Olet nyt saapunut alueelle. Sinä ja lapsesi elävät täällä ikuisesti.

Luvan saaneen maan pinta-ala määritettiin tarkemmin.

Aabraham ei pitänyt odottaa saavansa lupauksen tässä elämässä - hän oli "vieras" maassa, vaikka hän myöhemmin asui siellä ikuisesti. Tämän merkitys on, että hän kuolisi ja sitten myöhemmin ylösnousseen, jotta hän voisi saada tämän lupauksen.

Paavali näki inspiraationa, että Aabrahamille annetut lupaukset merkitsivät hänen perintönsä koko maasta.

Aabraham ei saanut elämässään lupausten täyttymistä:

"Uskon kautta hän oleskeli (tarkoittaen tilapäistä elämäntapaa) lupauksen maalla kuin ulkomaisessa maassa, joka asui teltassa" (Hepr. 11: 9).

Aabraham "kuoli uskossa, ei saanut lupauksia, mutta nähnyt heidät kaukaa, heidät vakuutettiin, otti heidät vastaan ja tunnustivat, että he olivat vieraita ja pyhiinvaeltajia maan päällä" (Hepr. 11:13).

Huomaa neljä vaihetta:

Tietäen lupaukset;

"Vakuutettu heistä";

Niiden omaksuminen - kastamalla Kristukseen (Gal. 3: 27-29);

Tunnustamme maailmalle elämäntapamme kautta, että tämä maailma ei ole todellinen kotimme, mutta me elämme toivossa siitä tulevasta iästä tulla maan päälle.

" Jumala" ei antanut hänelle mitään perintöä siinä, ei edes tarpeeksi, jotta hän voisi asettaa jalkansa. Mutta ... Hän lupasi antaa sen hänelle hallussapitoon "(Ap. T. 7: 5).

Jumala pitää lupauksensa. Tulee päivä, jolloin Abraham ja kaikki heille annetut lupaukset palkitaan.

”Nämä kaikki kuolivat uskossa, eivät saaneet lupauksia. Jumala on antanut meille parempaa, että heitä ei tulisi täydentää meistä toisistaan ”(Hepr. 11: 13,39,40).

Kaikkia todellisia uskovia palkitaan siis samassa ajassa, eli tuomiopaikassa viimeisenä päivänä (2. Tim. 4: 1,8; Matt. 25: 31-34). Voidakseen tuomita, Abraham ja muut, jotka tiesivät nämä lupaukset, täytyy herättää juuri ennen tuomiota.

Siemen

Kuten siemenen luvassa 1. Moos. 3:15, tämä Aabrahamin siemen koskee ensisijaisesti Jeesusta ja toisaalta niitä, jotka ovat "Kristuksessa", ja siksi niitä pidetään myös Abrahamin siemeninä:

"Minä teen sinut suureksi kansaksi, minä siunaan sinua ... ja teissä kaikki maan suvut on siunattu" (1. Moos. 12: 2,3).

”Minä teen teidän jälkeläisensä maan pölyksi, niin että jos ihminen voi laskea maan pölyä, niin myös sinun jälkeläisillesi voitaisiin numeroida...

kaikki maa, jonka te näette, annan teille ja sinun jälkeläisillesi ikuisesti ”(1. Moos. 13: 15,16).

”Katsokaa nyt taivasta kohti ja laske tähdet, jos pystyt laskemaan niitä. Niin sinun jälkeläisesi ovat. Jälkeläisilleni olen antanut tämän maan ”(1. Moos. 15: 5,18).

”Minä annan teille ja sinun jälkeläisillesi, Kanaanin maan, iankaikkisen hallussa; ja minä olen heidän Jumalansa ”(1. Moos. 17: 8).

”Minä moninkertaistan sinun siemenesi taivaan tähdinä ja hiekkana, joka on meren rannalla; ja sinun siemenesi pitää hänen vihollistensa portin; ja sinun siemenessänsä kaikki maan kansat siunataan ”(1. Moos. 22: 17-18 KJV).

Jälleen Abrahamin ymmärrys ”siemenestä” lisääntyi, kun Jumala antoi hänelle lisää lupauksia.

Ensinnäkin hänelle kerrottiin juuri, että hänellä olisi jotenkin poikkeuksellinen määrä jälkeläisiä, ja että koko maan siunattaisiin hänen ”siemenensä” kautta.

Hänelle kerrottiin myöhemmin, että hänellä olisi siemeniä, jotka tulisivat mukaan moniin ihmisiin. Nämä ihmiset viettäisivät iankaikkisen elämän yhdessä itsensä kanssa maalla, jossa hän oli saapunut, eli Kanaanin.

Hänelle kerrottiin, että hänen siemenensä tulee yhtä paljon kuin tähdet taivaalla. Tämä on saattanut ehdottaa hänelle, että hänellä olisi monia hengellisiä jälkeläisiä (tähdet taivaassa) sekä monia luonnollisia (kuten "maan pöly").

Aiemmat lupaukset korostettiin lisävarmuudella, että monilla ihmisillä, jotka tulisivat osaksi siementä, voisi olla henkilökohtainen suhde Jumalaan.

Siemenellä olisi voitto vihollisia vastaan.

Huomaa, että siementen oli tarkoitus tuoda "siunauksia" ihmisille kaikkialta maasta.

Raamatusta siunauksen ajatus liittyy usein syntien anteeksiantamiseen. Loppujen lopuksi tämä on suurin siunaus, jonka Jumalan rakastaja voisi koskaan haluta. "Siunattu on se, jonka rikoksesta annetaan anteeksi" (Psalmi 32: 1).

Aabrahamin ainoa jälkeläinen, joka on tuonut syntiä anteeksi maailmalle, on Jeesus, ja Uuden testamentin kommentit Abrahamille annetuista lupauksista antaa vankan tuen.

Hän (Jumala) ei sano, "Ja siemenille", kuten monista (eli monikosta), vaan yhdestä (yksikössä), "Ja sinun siemenellesi", joka on Kristus "(Gal. 3:16))

"... Liitto, jonka Jumala teki meidän isiemme kanssa, sanoen Aabrahamille: Ja teidän siemenessänne kaikki maan suvut on siunattu. Ensinnäkin, Jumala, joka on nostanut palvelijansa Jeesuksen (eli siemenen), lähetti hänet siunaamaan teitä, kääntämällä pois jokaisen teistä väärydestänne "(Apt. 3: 25,26.)

Huomaa, kuinka Pietari lainaa ja tulkitsee 1. Moos. 22:18:

Siemenet = Jeesus

Siunaus = syntien anteeksiantaminen.

Liittyminen siemeniin

Aabraham ymmärsi evankeliumin perustekijät. Mutta nämä tärkeät lupaukset olivat Abrahamille ja hänen siemenelleen, Jeesukselle. Voiko kukaan muu olla mukana? Jopa fyysinen laskeutuminen Abrahamista ei automaattisesti tee jotakuta osaa kyseisestä tietyistä siemenestä (Joh. 8:39). Jotta voimme jakaa nämä lupaukset, meidän on tultava läheisesti osaksi Jeesusta. Tämä on kasteen kautta Jeesukseen (Room. 6: 3-5); usein luemme kasteen Hänen nimensä (Apt. 2:38; 8:16; 10:48; 19: 5).

”Kuten monet teistä, jotka olivat kastettu Kristukseen, ovat panneet Kristuksen. Ei ole juutalaista eikä kreikkalaista (pakanaa), ei ole orjaa eikä vapaata, ei ole miehiä tai naisia, sillä sinä olet kaikki yksi Kristuksessa Jeesuksessa. Ja jos sinä olet Kristuksen (hänen kasteensa mukaan), niin olet Abrahamin siemen ja perilliset lupauksen mukaan (Gal. 3: 27-29).

Lupaus iankaikkisesta elämästä maan päällä saamalla anteeksiannon "siunauksen" Jeesuksen kautta on kastamalla Kristus, siemen, jotta voimme jakaa hänelle annetut lupaukset. Room. 8:17 kutsuu meitä Kristuksen yhteisiin perillisiin.

Siunaus oli tulla ihmisille kaikkialta maasta Kristuksen työn kautta. Siemenestä tuli tullut maailmanlaajuinen joukko ihmisiä, kuten rannan hiekka ja taivaan tähdet.

Yhteenvetona

Voimme tehdä yhteenvedon Abrahamille annettujen lupauksen kahdesta osasta:

Maa

Abraham ja hänen siemenensä, Jeesus, ja hänessä olevat, perivät Kanaanin maan ja koko maan, ja elävät siellä iankaikkisesti. Tässä elämässä he eivät saaneet sitä, mutta tekisivät sen, kun Jeesus palaa.

Siemen

Tämä oli ensisijaisesti Jeesus. Hänen kauttaan ihmiskunnan syntiset ("viholliset") voitettaisiin, jotta anteeksiannon siunaukset olisivat saatavilla kaikkialla maailmassa.

Kristuksen nimessä Jeesuksen nimeksi tulemme osaksi siementä ja jaamme Abrahamille antamamme lupaukset.

Israelin toivo

Paavali voisi määritellä toivonsa "Israelin toivoksi" (Apt. 28:20). Todellinen kristillinen toivo on alkuperäinen juutalainen toivo, lupaukset, jotka on annettu Abrahamille juutalaisen isälle (ks. Myös Joh. 4:22).

Varhaiset kristityt saarnasivat:

”Jumalan valtakuntaa ja

Jeesuksen Kristuksen nimi ”(Apt. 8:12).

Nämä olivat juuri kaksi asiaa, jotka Abrahamille selitettiin hieman eri otsikoissa:

Lupaukset maasta ja

Lupaukset siemenestä.

Hyvät uutiset tästä Abrahamille saamastaan valtakunnasta, olivat suuressa osassa evankeliumin varhaisessa saarnaamisessa (Ap. T. 19: 8; 20:25; 28: 23,31).

Uskon elämä

Aivan teknisesti Abrahamin siemenet kasteen kautta eivät tarkoita, että olemme hyväksyttäviä Jumalan kanssa. Juutalaiset ovat Abrahamin siemen luonnollisesti puhuvat, mutta tämä ei tarkoita sitä, että heidät voidaan pelastaa ilman, että heidät kastetaan ja että he vastaavat heidän elämäänsä Kristukseen ja Abrahamin esimerkkiin (Room. 9: 7,8; 4: 13,14).

”Siemenellä” on oltava sen esi-isän ominaisuudet. Jos haluamme olla Abrahamin todellinen siemen, meidän ei siis pidä vain kastaa vaan myös uskoa Jumalan lupauksiin aivan kuten hänellä oli.

(Aabraham) ”kaikkien uskovien isä, joka myös kulkee uskon askeleissa, jonka isämme Abraham oli” (Room. 4: 11,12; ks. Myös Gal. 3: 7).

Todellisen uskon on silloin osoitettava itsensä toiminnassa, muuten Jumalan silmissä se ei ole usko (Jaak. 2:17).

Jumalan tarkoitus paljastui lupauksissa

OSA 2

”Jumala oli vannonut valalla... Hän nostaisi Kristuksen, istumaan Daavidin valtaistuimelle” ACTS 2:30

Jumalan tarkoitus paljastui lupauksissa (osa 2)

Raamattu antaa johdonmukaisen viestin koko sen sivuilla, jotka koskevat Jumalan tarkoitusta. Hänen suunnitelmansa on täyttää maa miehillä ja naisilla, jotka osoittavat hänen luonteensa ja antavat hänelle kunniaa. Hän on antanut suuria lupauksia, jotka osoittavat, miten tämä saavutetaan, kun Hänen valtakuntansa perustetaan maahan.

Jotta Jumalan tarkoitus saavutettaisiin, Hän antoi Hänen ainoan Poikansa, Herran Jeesuksen

Kristuksen. Kristuksen elämän, kuoleman ja ylösnousemuksen vuoksi miehillä ja naisilla on keino olla osa Jumalan suurta valtakuntaa, jos he reagoivat ja uskovat Häneen.

Tässä esitteessä tarkastelemme Israelin suurelle kuningas Daavidille annettua lupaa, joka on 1000 vuotta ennen Kristuksen syntyä ja joka osoittaa Kristukselle Jumalan suuren luvattun valtakunnan kuninkaaksi.

Katsomme myös tapaa, jolla tämä lupaus ja muut Raamatun lupaukset, varsinkin Abrahamille juutalaisten kansan isä, voivat olla erityisen tärkeitä omassa elämässämme.

PROMISE TO DAVID

Davidin ajatus, mutta Jumalan vastaus

Daavidilla, kuten Abrahamilla ja monilla muilla Jumalan lupauksen saajilla, ei ollut helppoa elämää. Monien uskonkokeiden jälkeen hänestä tuli lopulta Israelin kuningas. Hän osoitti arvostavansa Jumalan rakkautta häntä kohtaan hänen elämänsä aikana, ja hän päätti rakentaa Jumalan temppelin. Jumalan vastaus oli, että Daavidin poika, Salomo, rakensii temppelin ja että Jumala halusi rakentaa Daavidin talon (2. Sam. 7: 4-13). Sitten seurasi yksityiskohtaista lupaus, joka toistaa paljon Abrahamille sanotusta, ja joka myös täytti joitakin muita yksityiskohtia.

”Kun teidän päivänne ovat täyttyneet ja te lupaat teidän isienne kanssa, minä annan teidän siemenesi sinun jälkeesi, joka tulee teidän ruumistanne, ja minä perustan hänen valtakuntansa. Hän rakentaa minun nimelleni talon, ja minä perustan hänen valtakuntansa valtaistuimen iankaikkisesti. Minä olen hänen Isänsä, ja hän on minun poikani. Jos hän tekee vääryyden, minä tahdon häntä ryöstää ihmisten sauvalla ja ihmisten pojilla. Mutta minun armoni ei poistu hänestä, niinkuin minä otin sen Saulilta, jonka minä olen poistanut sinusta. Ja sinun huoneesi ja valtakuntasi on perustettu iankaikkisesti sinun edessänne. Sinun valtaistuimesi on perustettu ikuisesti”(2. Sam. 7: 12-16).

Edenin lupaus (1. Moos. 3:15) ja Abrahamille annetut lupaukset (1. Moos. 12:22) puhuvat luvattusta "siemenestä". Tämä on käsitelty Raamatun perusasiat -lehdessä 7. Kun olet nähnyt, että "siemen" näissä lupauksissa viittasi Jeesukseen, olisi loogista olettaa, että Daavidille luvattu siemen ei ole muu kuin Herra Jeesus Kristus. Raamattu esittää johdonmukaisen viestin ja Kristuksen lupaukset ovat Vanhan testamentin keskeinen teema. Hänen kuvauksensa Jumalan pojana (2. Samuel 7:14) vahvistaa tämän, samoin kuin monet muut viittaukset Raamatun muissa osissa: -

”(Jeesus), syntynyt Daavidin siemenestä lihan mukaan (Room. 1: 3).

"Tämän miehen siemenestä (Daavidin) lupauksen mukaan Jumala herätti Israelille pelastajan -

Jeesuksen" (Apt. 13:23; ks. Myös Ilm. 22:16).

Enkeli kertoi neitsyt Marialle pojastaan Jeesuksesta: "Herra Jumala antaa hänelle isänsä Daavidin valtaistuimen ja hänen valtakuntansa ei ole loppua" (Luuk. 1: 32,33). Tämä koskee Daavidin siemenen lupausta, 2. Samuel 7:13 Jeesukseen.

Kun siemen on tunnistettu tiukasti Jeesukseksi, nyt on tullut useita yksityiskohtia: -

1. Siemenet

"Sinun siemenesi, jotka tulevat elimistöstäsi. Minä olen hänen Isänsä, ja hän on minun poikani.
"" Minä asetan sinun valtaistuimellenne ruumiisi hedelmät "(2. Sam. 7: 12,14; Psalmi 132: 10,11).

Jeesus, siemen, oli olla kirjaimellinen, kehollinen jälkeläinen Daavidista, ja hänellä oli kuitenkin Jumala kuin Isä. Tämä voidaan saavuttaa vain neitsyt syntymällä, kuten New Testamentissa kuvataan. Jeesuksen äiti oli Maria, Daavidin jälkeläinen (Luuk. 1:32), mutta hänellä ei ollut ihmisen isää. Jumala toimi Pyhän Hengen ihmeellisesti Marian kohtuun voidakseen tehdä hänestä Jeesuksen, ja niin Angel sanoi: "Siksi myös se pyhä, joka on syntynyt, kutsutaan Jumalan pojaksi" (Luuk. 1:35).

2. Talo

"Hän rakentaa minun nimeni talon" (2. Sam. 7:13).

Tämä osoittaa, että Jeesus rakentaa Jumalan temppelin - sekä kirjaimellisesti että hengellisesti. Hesekielin 40-48 kuvaa, miten se vuosituhanella (Jumalan valtakunnan ensimmäinen 1000 vuotta, kun Jeesus palaa maahan) rakennetaan Jerusalemiin kirjaimellinen temppeli. Jumalan "talo" on se, missä Hän on valmis elämään, ja Jesaja 66: 1,2 kertoo, että Hän tulee elämään ihmisten sydämissä, jotka ovat nöyriä Hänen sanaansa. Jeesus rakentaa siis hengellistä temppeliä Jumalan asumaan, joka koostuu todellisista uskovista. Jeesuksen kuvaukset Jumalan hengellisen temppelin (1 Piet. 2: 4-8) ja kristittyjen peruskivenä temppelin kivinä (1. Piet. 2: 5) ovat nyt paikoillaan.

3. Valtaistuimelle

"Minä perustan hänen (Kristuksensa) valtakuntansa valtaistuimen ikuisesti... sinun (Daavidin) talosi ja valtakuntasi. Sinun valtaistuimesi on perustettu ikuisesti "(2. Sam. 7: 13,16; ks. Myös Jes. 9: 6,7).

Kristuksen valtakunta on siis Daavidin Israelin valtakunnan jälleenrakennus. Täyttääksemme

tämän lupauksen, Kristuksen on hallittava Daavidin "valtaistuimella", joka oli kirjaimellisesti Jerusalemissa. Valtakunta on perustettava täällä maan päällä näiden lupausten täyttämiseksi.

4. valtakunta

"Sinun huoneesi ja valtakuntasi on perustettu iankaikkisesti sinun edellänne" (2. Sam. 7:16).

Daavid todisti Kristuksen iankaikkisen valtakunnan perustamisen. Siksi hänet on ylönoussut Kristuksen paluuseen, jotta hän voisi nähdä omilla silmillään koko maailman perustettavan valtakunnan, jossa Jeesus hallitsi Jerusalemia.

Pelastus lupasi

Nämä asiat, jotka Davidille luvattiin, ovat ehdottoman välttämättömiä ymmärtääksemme. Daavid puhui iloisesti näistä asioista "iankaikkiseksi liitoksi... tämä on kaikki minun pelastukseni ja kaikki haluni" (2. Sam. 23: 5). Nämä asiat liittyvät myös pelastukseen; niissä pitäisi myös olla ilo.

Nämä opit ovat tärkeitä ja se on tragedia, että kristinusko opettaa oppeja, jotka ovat ristiriidassa näiden ihmeellisten totuuksien kanssa:

Jos Jeesus olisi fyysisesti "olemassa", eli hän oli olemassa ennen kuin hän syntyi, tämä tekee hölynpölyä näistä lupauksista, jotka Jeesus olisi Daavidin "siemen" tai jälkeläinen.

Jos Jumalan valtakunta on taivaassa, niin Jeesus ei voi palauttaa Daavidin Israelin valtakuntaa, eikä hän voi hallita Daavidin valtaistuinta. Nämä asiat olivat kirjaimellisesti maan päällä, ja niiden palauttamisen on oltava samassa paikassa.

Lupauksen vaikutukset

Kastelun kautta Davidin lupaukset ja myös muut suuret Raamatun lupaukset voivat koskea meitä - myös me voimme toivoa pelastuksesta Jumalan valtakunnassa. Voimme tulla hengelliseksi Israeliksi ja siten Jumalan kansaksi, joka on erotettu tästä maailmasta. Abraham, juutalaisen rodun luonnollinen isä, voi tulla hengelliseksi isällemme.

erottaminen

Tarkasteltuaan tätä lupaa ja myös Abrahamille antamaa lupaa ilmenee, miten elämme, jos hyväksymme ne kasteen kautta. Meistä tulee esimerkiksi erillisiä ihmisiä. Meistä tulee hengellisiä juutalaisia. Mitä Jumala puhui ihmisille, kuten Jaakobille, Abrahamin pojanpoika, Hän puhui meille (Hosea 12: 5; Genes 28:15; vertaa heprealaiset 12: 5,6). Siksi me etsimme kaikki yhdistyksemme vain Jumalan kansan keskuudessa, joiden kanssa me jaamme Jumalan valtakunnan.

Abrahamin esimerkki tämän maailman asioiden tietoisesta värjäyksestä sovitetaan hänen "lapsilleen". Jos uskomme todella lupaukset, me myös erotamme itsemme "korruptiosta, joka on maailmassa" (2. Piet. 1: 4). Olisimme iloisia, että meillä olisi valoa pitää omaisuutta, tietäen, että tämä maa on meidän. Tällä hetkellä me vain kulkemme sen läpi, tutkimalla sitä, kuten Abraham teki.

sitoutuminen

Kaikki, jotka ovat todellisessa liiton suhteen Jumalassa, ymmärtävät sitoutumisensa täyteen, jonka Hän on kirjoittanut, ja tekee täydellisen sydämen ja uhrauksen (Malakian 2: 4,5). Psalmi 103: 18 rinnastaa "sellaisen, että hänen liitonsa pidetään" "niillä, jotka muistavat hänen käskynsä tehdä niitä". Jumalan liittoutumisen vaikutuksen laajuuden pitäisi estää mahdollisuus palvoa muuta jumalaa. Liitto, johon voimme tehdä vaatimuksia uskollisuudesta.

Jos osallistumme Jumalan lupauksiin, sen pitäisi antaa meille mahdollisuus elää jumalallisella elämää tällä pahalla maailmassa. Voimme olla varmoja Jumalan armosta ja totuudesta meitä kohtaan, niin että mitä tahansa, mitä meille tapahtuu tässä elämässä, voimme luottaa siihen, että Jumala vie meidät valtakuntaansa.

yhtenäisyys

Gal. 3: 27-29 selittää, että kasteen kautta Abrahamin kanssa solmittuun liittoon on olemassa kaikki liiton erityinen yhtenäisyys. Slave ja vapaa, mies ja nainen, juutalainen ja pakanainen ovat kaikki siten yhdistyneet, kuten he olivat varhaisessa kirkossa. Aabrahamille saamansa evankeliumin perustietojen voiman kautta tämä uskomaton ykseys on mahdollista uskovien keskuudessa. Uskovat ovat kaikki yhdistyneet Kristuksessa "Abrahamin siemeneksi", joten heidän on osoitettava ystävällisyyttä, kärsivällisyyttä jne.

Nykyiset ja tulevat siunaukset

Kasteessa saamme nyt anteeksiannon siunaukset (Ap. T. 3: 27-29), ja odotamme myös tulevan Jumalan valtakunnan siunauksia.

Galatians 3: 15-20 Paavali huomauttaa, että Aabrahamille annetut lupaukset tarjoavat valtakunnassa iankaikkisen perinnön uskon ja armon perusteella, eikä Mooseksen laki eikä mikään muu laillisuuden muoto voi muuttaa tätä perustaa. Lupausten arvostaminen antaa meille mahdollisuuden nähdä pelastuksen ihme armon kautta siihen pisteeseen, että hylkäämme kaikki laillisuuden muodot ja pyrimme perustelemaan itseämme saavutetuilla teoilla.

Abrahamin lupaus voi olla meidän

Abrahamille luvattiin, että hänen siemenellään olisi Kaikkivaltias Jumala heidän henkilökohtaisena Jumalanaan, ja se perii iankaikkisesti maata. Jos me tunnustamme

Aabrahamin Jumalan ja voimme nähdä uskossa, että Jumala on luvannut todellisen uskovan maailmalle, me elämme nyt siinä luottamuksessa, että jonain päivänä nämä lupaukset täyttyvät täysin ja Jumalan armo ja armo, jonka voimme jakaa niihin . Aika on tulossa, kun Jumalan tarkoitus alusta alkaen on valmis, ja ”maa täytetään Herran kunnian tuntemuksella, kun vedet peittävät meren” (Habakkuk 2:14).

OSA 4: TIE IENKAKKISEEN ELÄMÄÄN

Tie iankaikkiseen elämään

Evankeliumin jatkuvasti toistuva viesti on, että tie iankaikkiseen elämään on Kristuksen työn kautta. Jumalan käskyille kuuliaiset viettävät kuolemattomuutta täydellisyyden tilassa - palkkana vanhurskaudesta. Tämä on ainoa kuolemattomuus, josta Raamattu puhuu. Tästä seuraa, että tietoiset ikuiset kärsimykset väärinkäytöksistä ovat ilman Raamatun tukea.

Kuolemattomuus ehdollinen

Kuolemattomuus on ehdollinen, eikä se ole luonnollisesti sellainen, mitä meillä on luonnollisesti, sillä seuraavat osat osoittavat:

”Kristus on tuonut elämää ja kuolemattomuutta valoon evankeliumin kautta” (2. Tim. 1:10; 1. Joh. 1: 2).

”Ellei ihmisen Pojan lihaa syö ja juo Hänen verta, teillä ei ole elämää (luontaista) teissä. Joka syö minun lihani... on iankaikkinen elämä, ja minä herätän hänet viimeisenä päivänä.” (Joh. 6: 52-54) - antaa hänelle tämän” iankaikkisen elämän ”. Kristuksen päättely koko Johanneksen luvussa 6 on, että Hän on ”elämän leipä” ja että vain oikean vastauksen kautta hänelle on kuolemattomuus (Joh. 6:47, 50, 51, 57, 58).

”Jumala on antanut meille (uskoville) iankaikkisen elämän, ja tämä elämä on Hänen Poikansa” (1. Joh. 5:11). Ei voi olla toivoa kuolemattomuudesta niille, jotka eivät ole ”Kristuksessa”. Vain Kristuksen kautta on tehty kuolemattomuus; Hän on ”ikuisen pelastuksen tekijä kaikille, jotka tottelevat häntä” (Hepr. 5: 9; Apostolien teot 3:15). Siksi kuolemattomuus ihmisille tuli Kristuksen työn kautta.

Todellinen uskova pyrkii kuolemattomuuteen, ja se palkitaan iankaikkisen elämän lahjalla - jotain, jota hän ei luonnollisesti ole (Room. 2: 7; 6:23; Joh. 10:28). Meidän kuolevainen ruumiimme ”täytyy laittaa kuolemattomuuteen” Kristuksen paluun yhteydessä (1. Kor. 15:53); siten kuolemattomuus on jotain luvattua, ei nyt hallussa (1. Joh. 2:25). Pelkästään Jumalalla on luontainen kuolemattomuus (1. Tim. 6:16).

Mikä on sielu?

Edellä esitetyn valossa on mahdotonta ajatella, että ihmisellä on "kuolematon sielu".
Heprealainen "Nephesh" ja kreikkalainen "Psuche", jotka käännetään "sieluksi" Raamatussa, käännetään myös: ruumiin, hengenvetoon, olento, sydän, mieli, henkilö, itse. Sielu tarkoittaa siis henkilöä, kehoa tai itseä.

Mies ja peto

Ei ole eroa ihmisen ja eläinten välillä perusluonteisessa luonteessamme ja kuolemassamme:

"Sillä se, mitä tapahtuu ihmisten pojille, tapahtuu myös eläimillä: yksi asia liittyy niihin (huomaa kaksinkertainen korostus): kun yksi kuolee, niin kuolee toinen ihminen ei saa etuja eläimiä kohtaan. eläimet) mene yhteen paikkaan (hautaan): kaikki ovat pölystä ja kaikki palaavat pölyyn." (Ecclesiastes 3:19, 20)

Sielun kuolema

Hyvin perustekijä on, että kaikki "elävät olennot" lopulta kuolevat. Noin kolmasosa sielun käännetyistä sanoista liittyy sielun kuolemaan ja tuhoon. Tämä osoittaa, että sielu ei voi olla kuolematonta. Esimerkiksi:

"Sielu, joka syntiä kuolee" (Hesekieli 18: 4).

"Jumala voi tuhota sielun. "Pelkää Häntä, joka kykenee tuhoamaan sekä sielun että ruumiin (Matt. 10:28. Katso myös Hesekielin 22:27; Sananlaskut 6:32; Lev. 23:30; numerot 15: 27-31; Jesaja 53:10).

Sana tarkoittaa sitä, että sielu viittaa henkilöön tai kehoon kuin mihinkään kuolematonta kipinää meissä, ja se näkyy useimmissa jakeissa, joissa sana esiintyy. Joitain esimerkkejä:

"Sielujen veri" (Jeremian 2:34).

"Jos sielu syntyy.... Jos sielu koskettaa mitä tahansa epäpuhtautta ... jos sielu vannoo" (3. Moos. 5: 1-4 AV Katso myös Ps. 103: 1, 2, 5; Mark. 8:35).

Tämä on todiste siitä, että sielu ei viittaa mihinkään hengelliseen elementtiin ihmisen sisällä; täällä "sielu" tarkoittaa vain ihmisen fyysistä elämää.

Ihmisen Henki

Heprealaiset ("Ruach") ja kreikkalaiset ("Pneuma") sanat "henkeä" varten käännetään myös seuraavilla tavoilla: elämä, henki, mieli, tuuli, hengitys.

Jumala käyttää henkeään luonnollisen luomuksen säilyttämiseksi. Jumalan hengessä ihmisessä on siis hänen sisällään oleva elämänvoima, kuten nämä jakeet osoittavat:

”Keho ilman henkeä on kuollut” (Jaak. 2:26).

Jumala "hengitti hänen (Aadamin) sieraimiinsa elämän hengen (hengen); ja ihminen tuli elävä olento” (1. Moos. 2: 7).

Elämän henki annetaan meille syntymässä ja pysyy niin kauan kuin kehomme on elossa.

Jumalan Hengen poistaminen

Kun Jumalan henki vedetään pois, se hukkuu välittömästi. Jos Jumala "kokoaisi itsensä henkensä ja henkensä, kaikki liha hukkuvat yhdessä, ja ihminen palaisi pölyyn" (Job 34: 14-15).

Kun Jumala vie pois henkensä meiltä kuolemassa, ei vain kehomme kuolee, vaan koko tietoisuus lakkaa. ”Älä anna luottamusta päämiesten.... Hänen henkensä lähtee, hän palaa maahan; sinä päivänä hänen suunnitelmansa hukkuvat” (Psalmi 146: 3-4).

Kuolleena: ”pöly palaa maahan niin kuin se oli; ja henki palaa Jumalan luo, joka sen antoi” (Ecclesiastes 12: 7). Kun me kuolemme, "hengitämme viimeistä" siinä mielessä, että Jumalan henki meissä poikkeaa meistä. Tämä henki imeytyy Jumalan henkeen, joka on ympärillämme; niin kuolemalla ”henki palaa Jumalaan”.

Kuolema on tajuton

Raamattu tekee selväksi, että meillä ei ole tietoisuutta kuoleman aikana:

”(Ihmisen) henki lähtee, hän palaa maahan; sinä päivänä hänen suunnitelmansa hukkuvat” (Psalmi 146: 4).

”Kuollut eivät tiedä mitään.... Heidän rakkautensa, vihansa ja kateutensa ovat nyt hukkuneet” (Ecclesiastes 9: 5, 6; ks. Myös jae 10).

Kuolemaa kutsutaan toistuvasti uneksi tai lepoksi sekä vanhurskaille että jumalattomille: ”Ja monet niistä, jotka nukkuvat maan pölyssä, heräävät”; Mutta sinä, mene tienne loppuun asti; Sillä sinun pitää levätä, ja nousee teidän perintöosi päivän päätteeksi” (Daniel 12: 2, 13. Katso myös Job 3:11, 13, 17).

Meille on tuotettu riittävästi todisteita siitä, että totuudenmukaisesti todetaan, että käsitys vanhurskaudesta, joka menee taivaan autuuden tilaan kuoleman aikana, ei yksinkertaisesti löydy Raamatusta.

ylösnousemus

Raamattu korostaa, että vanhurskaan palkkio on ylösnousemuksessa, Kristuksen tulossa (1.Tess. 4:16). Paavali sanoi, että jos ei ole ylösnousemusta, niin kaikki pyrkimys olla kuuliaisia Jumalalle on turhaa (1. Kor. 15:32). Hän ei varmastikaan olisi pitänyt tällaista, jos hän uskoisi, että hänet palkitaan myös hänen "sielunsa" kuolemalla taivaaseen? Vaikutus on, että hän uskoi ruumiin ylösnousemuksen olevan ainoa palkkion muoto.

Kristus rohkaisi meitä sanoilla "sinut palautetaan oikeudenmukaisen ylösnousemuksen yhteydessä" (Luuk. 14:14). Palatessaan Kristus "muuttaa alamaisen ruumiini, että se voidaan sovittaa Hänen loistavaan ruumiinsa" (Fil. 3: 20-21). Kun hänellä on nyt kirjaimellinen kehon muoto, se on hengitetty puhtaasti Hengen sijasta veren sijaan, joten jaamme samanlaisen palkinnon.

Meidän palkkio - Elämä kuolemattoman ruumiin kanssa

Tuomiossa me palkitaan siitä, kuinka olemme eläneet tämän elämän kehon muodossa (2. Kor. 5:10). Jumalan jumalaton säilyttää nykyisen kuolevaisen ruumiinsa, joka sitten pyörii takaisin pölyyn. Ne, jotka ovat yrittäneet voittaa lihan mielen Hengen "Hengen tahtoa, joka elää ikuisesti" (Gal. 6: 8) muodossa Hengen täytetyn ruumiin muodossa.

On runsaasti todisteita siitä, että vanhurskaan palkkio on kehon muodossa. Kun tämä on hyväksytty, ylösnousemuksen elintärkeä merkitys on ilmeinen. Nykyinen elin lakkaa olemasta selvästi kuolemassa; jos voimme kokea iankaikkisen elämän ja kuolemattomuuden vain kehon muodossa, siitä seuraa, että kuoleman on oltava tajuttomuuden tila, kunnes kehomme uudelleen luodaan ja sitten annetaan Jumalan luonne. Nykyinen kehomme muuttuu kuolemattomaksi (Fil. 3:21).

Kasteella yhdistämme Kristuksen kuoleman ja ylösnousemuksen, osoittaen, että uskomme myös, että me jaamme palkkion, jonka Hän sai Hänen ylösnousemuksensa kautta (Room. 6: 3-5). Jaamme Hänen kärsimyksensä nyt, jaamme myös Hänen palkkansa (2. Kor. 4:10; Room. 8:23).

Jumalan kansa on ymmärtänyt tämän toiveen kirjaimellisesta ruumiinpalkinnosta varhaisimmista ajoista (Jesaja 26:19). Job tiesi, että vaikka hänen ruumiinsa olisi syönyt matoja, hän saa ruumiin muodossaan palkkionsa: "Lunastajani elää, ja hän pysyy lopulta maan päällä, ja sen jälkeen kun ihoni on tuhoutunut, tämä tiedän, että minun lihassani minä näen Jumalan" (Job 19: 25-26).

Palkinnon paikka: taivas tai maa?

Seuraavat kohdat osoittavat, että maa, ei taivas on Jumalan valtakunnan sijainti.

"Herran rukous" pyytää Jumalan valtakuntaa tulemaan , jolloin Jumalan toiveet tehdään maan

päällä, kun ne nyt tehdään taivaassa (Matt. 6:10). Me siis rukoilemme, että Jumalan valtakunta tulee maan päälle .

”Siunattuja ovat nöyriä, sillä he perivät maan ” (Matt. 5: 5. Katso myös Ps. 37, erityisesti jakeet 11, 22, 34, 35) - ei ”... .. heidän sielunsa mennä taivaaseen”. Asuminen maan päällä ikuisesti tarkoittaa, että iankaikkinen elämä taivaassa on mahdotonta.

”David... on kuollut ja haudattu.... Daavid ei noussut taivaaseen ”(Apt. 2:29, 34). Pietari selitti, että Daavidin toivo oli kuolleiden ylösnousemus Kristuksen paluusta (Ap. T. 2: 22-36).

Vanhurskaat sanovat tuomiossa: Kristus on ”tehnyt meistä kuninkaat ja papit meidän Jumalallemme; ja me hallitsemme maan päällä ” (Ilm. 5: 9, 10).

Helvetti

Raamattu opettaa, että helvetti on hauta, jossa kaikki ihmiset menevät kuolemaan. Heprealainen sana "sheol", käännetty "helvetiksi", tarkoittaa "katettua paikkaa". Tämän sanan hyvä käännöns on "hauta". Seuraavien esimerkkien "sheol", pitäisi torpedo suosittu käsitys helvetistä kuin tulipalo ja piinat jumalattomille:

”Anna jumalattomien... hiljaa haudassa” (Psalmi 31:17)
he eivät huutaa tuskissaan.

”Jumala lunastaa sieluni haudan voimasta ” (Psalmi 49:15) - eli Daavidin sielu tai ruumis nousi ylös haudasta tai ”helvettiin”.

Nähdessään, että "helvetti" on hauta, vanhurskas pelastuu siitä ikuisen elämänsä ylösnousemuksen kautta. Ylimpänä esimerkkinä on se, että Jeesus, jonka ”sielua ei jätetty helvettiin, eikä hänen lihansa näe korruptiota” (Apt. 2:31 KJV), koska hän oli ylösnoussut. Että Kristus meni "helvettiin" pitäisi olla riittävä todiste siitä, että se ei ole vain paikka, jossa jumalattomat menevät.

Mitä syntisille tapahtuu?

Jumala ei anna syntejä anteeksi niille, jotka eivät tunne Hänen sanaansa (Room. 5:13). Tässä asemassa olevat jäävät kuolleiksi. Ne, jotka ovat tunteneet Jumalan vaatimuksia, herätetään ylös ja arvostellaan Kristuksen paluuta. Jos pahoja, heitä rangaistaan kuolemalla ja pysyvät kuolleina ikuisesti (Ilm. 2:11; 20: 6). Tässä mielessä syntiä koskeva rangaistus on "ikuinen", sillä heidän kuolemaansa ei lopeta.

Se on yksi Jumalan periaatteista, että syntiä koskeva rangaistus on kuolema (Room. 6:23; 8:13; Jaak. 1:15). Kuolema on täydellinen tajuttomuus. Syy johtaa täydelliseen tuhoon, ei iankaikkiseen piinaan. (Matt. 21:41; 22: 7; Mark. 12: 9; Jaak. 4:12).

Tajuttomuus - Kuoleman käytännön merkitys

Haudassa ei voi olla toimintaa.... Siksi nyt on aika elää elämässä, joka on aktiivinen absoluuttiseen maksimiin Herran palveluksessa (Ecclesiastes 9: 10-13). Mooses pyysi Jumalaa tekemään ajallisesti piristävää Israelia näkemään heidän kuolemansa vaikutukset; Kun hän puhui selvästi kuolevaisuutemme tragediasta, hän päättelee: "Niin opetakaa meitä lukemaan meidän päivämme, jotta saisimme viisauden sydämen" (Psalmi 90:12).

Elämän traaginen lyhyys merkitsee sitä, että meidän pitäisi lopettaa aika hukkaan. Se, että aiomme kuolla suhteellisen pian ja olla tajuttomia, ajaa sitä vakavasti uskovaa miestä uskoon ylösnousemuksen Jumalaan. Kuolema on kuin uni, tästä seuraa, että tuomion päivä on meidän seuraava tietoinen kokemus kuoleman jälkeen. Koska kuolema on meille yhä todennäköisempi mahdollisuus, tuomionamme on käytännössä melkein meille. Ja meidän on elettävä sen kanssa ja siinä.

OSA 5: JUMALA

Kuka on Jumala?

"Tämä on iankaikkinen elämä, että he tuntevat sinut, ainoan todellisen Jumalan"

JOHN 17: 3

Kuka on Jumala?

Jumala tekee olemassaolon

"... Joka tulee Jumalan luo, hänen täytyy uskoa, että Hän on (Jumala) ja että Hän on palkitseva niille, jotka etsivät Häntä ahkerasti." (Hepr. 11: 6).

Korkea järjestys ateistille tosiaan - mutta Raamattu antaa meille paljon vakuuttavia todisteita siitä, että Jumala todellakin on olemassa. Tämän "älyllisen" todistuksen lisäksi on "kokemuksellisia" todisteita - uskovat voivat nähdä Jumalan työssä omassa elämässään.

Tutkiessamme kehomme monimutkaista rakennetta (Psalmi 139: 14), ilmeinen kukka-muotoilu, joka katselee avaruuden valtavaan iltaan, nämä ja lukemattomat muut huolelliset elämää koskevat ajatukset tekevät ateismista varmasti uskomatonta. Uskoakseni, että Jumalaa ei ole, ja että kaikki ja kaikki, jotka me näemme ympärillämme, tulivat mitään eikä kukaan, on kaikkien todennäköisyyden lakien vastainen. Tämä vaatii varmasti enemmän uskoa kuin uskoa, että Hän on olemassa. Ilman Jumalaa universumissa ei ole järjestystä, tarkoitusta tai lopullista selitystä, ja tämä heijastuu siis ateistin elämään.

On vain yksi Jumala:

Kolminaisuuden myytin räjähdys

5. Moos. 6: 4,5 sanoo: "Herra, meidän Jumalamme, on Herra! Rakastat Herraa, sinun Jumalasi, kaikesta sydämestäsi, kaikesta sielustasi ja kaikesta voimallasi. Joten Herran ykseys on vahvasti yhteydessä Hänen olemiseen Jumalaksi, ainoaksi Herraksi ja vertaansa vailla olevaksi

Mestariksi. Se oli Jumalan ykseys ja sen välttämättömyys rakastaa Häntä koko sydämellä, joka oli ohjelmallinen juutalaisten päivittäiselle elämälle. Siksi oli juutalainen käytäntö sanoa nämä sanat useita kertoja päivässä, ja myös heidän kuolemapaikastaan.

Jos on vain yksi "Jumala", kuten tämä kohta selvästi sanoo, mistä tämä jättää kolminaisuuden suositun opin? Kolminaisuus on yksi kaikkien aikojen suurimmista vääriä oppeja väitteessään, että Jumalassa on kolme "henkilöä". Sana kolminaisuus ei koskaan löydy Raamatusta. Raamattu opettaa, että Jumala on Herran Jeesuksen Kristuksen Isä ja että Pyhä Henki on Hänen erityinen voima. Kolme erillistä yksikköä - ei "kolmea yhdessä" - kuten hämmentävä oppi kolminaisuudesta uskoisi meidät.

Lisää Jumalasta ...

Jumala on ikuisesta ikuiseen

Katso, mitä Habakkuk 1:12 rakentuu Jumalan ikuisen luonteen tosiasialle: "Etkö ole ikuinen, Herra, minun Jumalani, minun pyhäni? Emme kuole ". Jos uskomme todella, että olemme Hänen kansansa, ei tämän maailman ihmisiä, ja että olemme todella osa hänen iankaikkista perhettä, Hänen iankaikkisuudestaan tulee tae iankaikkisesta pelastuksestamme.

Jumala on Luoja

Jumalan mahtavan luomisen ja kaiken sen muodostaneen Sanan voiman vuoksi meidän pitäisi myös olla Hänen kunnioituksessaan ja tunnistaa Hänen sanansa voima (Ps. 33: 6-9). Koska olemme luotu Jumalan kuvaan; meidän kehomme rakenne on välttämätöntä antaa itsemme täysin Hänen syynsä (Matt. 22: 19-21). Riippumatta siitä, mikä on Jumalan kuva - eli meidän ruumiinne - on annettava Hänelle. "Hän on tehnyt meidät, ja (siksi) olemme Hänet (Psalmi 100: 3 NIV). Meidän on oltava Hänessä käytännössä, koska Hän on meidän Luojamme. Ei siis ole, että me vain uskomme luomiseen eikä evoluutioon; enemmän kuin tämä, tällaisen uskomuksen luomiseen täytyy saada elämä, joka on annettu kyseiselle luojalle.

Jumala näkee ja tuntee kaikki asiat

Hänen Henkensä kautta

Jobin Vanhan Testamentin luonne tiesi tämän, ja siksi hän kommentoi, että oli mahdotonta, että hän toivoisi naisen jälkeen, jos hän todella uskoisi (kuten hän väitti tekevänsä), että Jumala oli kaikkietävä:

"Olen tehnyt liiton silmäni kanssa; Miksi minun pitäisi siis katsoa nuorta naista? ... (ei) Eikö hän (Jumala) näe minun tiensä ja laskenut kaikki askeleeni?" (Job 31: 1-4).

Samoin Jumalan oli muistutettava Israelia:

"Voiko joku piiloutua salaisissa paikoissa, joten en näe häntä?" (Jeremian 23:24)

Konteksti on houkutteleva ihmisiä poistumaan synneistään. Meidän pitäisi työskennellä valtakuntaan, koska Jumala tietää ehdottomasti meidän jokaisen ajatuksemme ja toimintamme ja tuomitsee heidät lopulta (Hepr. 4: 11-13).

Jumala on todellinen, henkilökohtainen olento

”Henkilökohtainen Jumala” - hyvä ja hyvä. Aivan subjektiivinen kauneuden, totuuden ja hyvyyden Jumala, omien päämme sisällä - vielä parempi. Muodoton elämänvoima, joka nousee läpi meidän, valtava voima, jota voimme käyttää - mikä parasta. Mutta Jumala itse, elossa, vetämällä johto toisessa päässä, ehkä lähestymällä ääretöntä nopeutta, metsästäjä, kuningas, aviomies - se on aivan toinen asia. Tulee hetki, jolloin lapsenpojat, jotka ovat pelanneet burglareilla, vaeltavat yhtäkkiä: oliko se oikea jalka salissa? Tulee hetki, jolloin uskonnossa harhautuneet ihmiset vetävät yhtäkkiä takaisin. Oletetaan, että olemme todella löytäneet hänet? ”(CS Lewis, Miracles). Mutta Jumalan henkilökohtainen todellisuus on hätkähdyttävä ja tarttuva ja ikuisesti vaativa.

Jumala on todellinen henkilö, sillä seuraavat kohdat osoittavat:

Kristinusko on perusperiaate, että Jeesus on Jumalan Poika. Jos Jumala ei ole todellinen olento, niin Hänen on mahdotonta saada Poikaa, joka oli ”Hänen ihmisen kuva” (Hepr. 1: 3).

Lisäksi on vaikeaa kehittää henkilökohtaista, elävää suhdetta ”Jumalaan”, jos ”Jumala” on vain käsite mielessämme. On traagista, että useimmilla uskonnoilla on tämä epärealistinen, aineeton käsitys Jumalasta.

Kun Jumala on niin äärettömän suurempi kuin me olemme, on ymmärrettävää, että monet ihmiset uskovat olevan estäneet selkeät lupaukset, jotka lopulta näemme Hänen: ”Autuaat ovat puhtaat sydämessä; sillä he näkevät Jumalan ”(Matt. 5: 8).

Jeesus kertoo meille, että meidän ei pitäisi vannoa, koska ”se, joka taivaan vannoo, vannoo Jumalan valtaistuimella ja Hänellä, joka sen istuu” (Matt. 23:22). ”Istua” on oltava todellinen henkilö.

Jumala sanoi: ”Tehkäämme ihminen kuvastamme, meidän kaltaisuutemme mukaan” (1. Moos. 1:26). Näin ihminen tehdään Jumalan kuvaan ja samankaltaisuuteen, joka ilmenee enkelien kautta. Luomisemme Jumalan kuvassa tarkoittaa varmasti sitä, että voimme päätellä jotain todellisesta esineestä, josta olemme vain kuva. Niinpä Jumala, jota me heijastamme, ei ole jotain sumeaa, josta emme voi ajatella.

Uskollisille luvataan, että he perivät Jumalan luonteen (2. Piet. 1: 4).

Meille annetaan Jeesukselle samanlainen ruumis (Fil. 3:21), ja me tiedämme, että hänellä on fyysinen ruumis valtakunnassa.

Jumalan persoonallisuus liittyy siis kuningaskunnan evankeliumiin. Siksi ei voi olla järkevää palvonnan, uskonnon tai henkilökohtaisen suhteen käsitettä Jumalaan, ennen kuin on ymmärrettävä, että Jumala on todellinen olento ja että olemme tehty Hänen kuvaansa. Meidän on nyt kehitettävä hänen henkinen samankaltaisuus, jotta voimme olla täysin hänen kaltaisiaan Jumalan valtakunnassa.

Mitä tämä tarkoittaa minulle?

On suuri ero siitä, että on epämääräinen käsitys siitä, että on suurempi voima, ja tosiasiaa olla varma siitä, mitä Hän tarjoaa vastineeksi uskollisesta palvelusta Hänelle. Heprealaiset 11: 6 tekevät tämän kohdan, meidän on uskottava, että Hän on Jumala ja että hän on palkitseva niille, jotka ahkerasti etsivät Häntä.

Meissä oleva tietoisuus siitä, että on olemassa Jumala, ei tarkoita, että olemme automaattisesti hyväksyttäviä Jumalalle. Jos olemme vakavasti samaa mieltä siitä, että meillä on todellakin luoja, meidän pitäisi "pitää hänen... käskynsä" (5. Moos. 4: 39,40). Kun etsimme Raamattua tämän tekemiseksi, havaitsemme, että uskomme Jumalan olemassaoloon vahvistuu.

OSA 6: JEESUS

Todellinen Jeesus

"Tämä on iankaikkinen elämä, että he tuntevat sinut, ainoan todellisen Jumalan ja Jeesuksen Kristuksen, jonka lähetit" JOHN 17: 3

Todellinen Jeesuksen

todellinen kristillinen usko keskittyy Jumalan Pojan työn ympärille. Herra Jeesus Kristus. Hänen elämänsä, kuolemansa ja ylösnousemuksensa muodostavat perustan Jumalan pelastussuunnitelmalle. On tärkeää ymmärtää Kristuksen todellinen syy, hänen todellinen asemansa Jumalan Poikana ja miten voimme hyötyä hänen työstään.

Jeesus rukoili Isäänsä juuri ennen julmaa kuolemaansa:

"Tämä on iankaikkinen elämä, että he (todelliset uskovat) voivat tuntea sinut, ainoan todellisen Jumalan ja Jeesuksen Kristuksen, jonka olette lähettäneet" (Joh. 17: 3).

Neitsyt syntymä

Yli 2000 vuotta sitten enkeli Gabriel ilmestyi Marialle tällä viestillä:

"Sinä tulet raskaaksi ja synnyttätte Pojan ja kutsutte hänen nimensä Jeesukseksi. Hän tulee olemaan suuri, ja sitä kutsutaan Korkeimman Pojaksi. Silloin Maria sanoi enkeleelle: kuinka tämä voi olla, koska en tiedä miestä? (eli hän oli neitsyt). Ja enkeli vastasi ja sanoi hänelle: "Pyhä Henki tulee sinun päällemme, ja Korkeimman voima varjelee sinut;" Siksi myös sitä Pyhää,

joka on syntynyt, kutsutaan Jumalan Poikaksi ”(Luuk. 1: 31-35).

Pyhän Hengen (Jumalan henkeä / voimaa) kautta, joka vaikutti häntä, Maria otti Jeesuksen vastaan vielä neitsyt. Niinpä Joseph ei ollut Jeesuksen todellinen isä. Ilman Pyhää Henkeä, joka toimi Marian kohdussa, Jeesus, Jumalan Poika, ei olisi voinut syntyä.

Jeesus oli "syntynyt" Jumalan (Joh. 3:16) sijaan, kuin luodaan Aadamin alun perin. Tämä selittää Jumalan ja Jeesuksen välisen yhteyden läheisyyden ja auttaa myös selittämään hänen luonnollista kykynsä Jumalan, hänen Isänsä, tielle.

Kristuksen paikka Jumalan suunnitelmassa

Jumalalla oli täydellinen suunnitelma, joka on muotoiltu heti luomisen alusta alkaen (Joh. 1: 1). Hänen halunsa saada Poika oli hänen suunnitelmassaan alusta alkaen. Vanha testamentti paljastaa erilaisia näkökohtia Jumalan pelastussuunnitelmasta Kristuksessa; juutalaisten isien lupauksista, profeettojen profetioista ja Mooseksen lain tyypeistä.

Kristus oli olemassa Jumalan mielessä ja tarkoituksessa alusta alkaen, vaikka hän syntyi vain fyysisesti Marian syntymän kautta.

Hepr. 1: 4-7, 13,14 korostavat, että Kristus ei ollut enkeli; vaikka hän oli kuolevaisessa elämässään vähemmän kuin enkeleitä (heprealaiset 2: 7), hänet korotettiin pitkälle raivokkaampaan kunniaan kuin he näkivät, että hän oli Jumalan ainoa poika (Joh. 3:16). Apostoli Pietari summaa kannan:

Kristus ”oli ennustettu ennen maailman perustamista, mutta oli ilmeinen näinä viimeisinä aikoina” (1.Peter 1:20).

Jeesus oli evankeliumin keskeinen kääntö:

Jumala ”oli luvattu ennen hänen profeettojensa kautta Pyhissä kirjoituksissa, Hänen Poikasta, Jeesuksesta Kristuksesta, meidän Herrastamme, joka syntyi Daavidin siemenestä lihan mukaan, ja julisti olevansa Jumalan Poika voimalla, sen hengen mukaan. pyhyys, kuolleista ylösnousemuksesta ”(Room. 1: 1-4).

Tämä tiivistää Kristuksen historian:

1. Lupasi Vanhassa testamentissa - eli Jumalan suunnitelmassa;
2. Luonut fyysisenä ihmisenä neitsyt syntymän kautta Davidin siemenenä.

3. Hänen täydellisen luonteensa ("pyhyiden henki"), joka näytettiin hänen kuolevaisen elämänsä aikana, hän nousi ylös;

4. Julistetaan julkisesti Jumalan Pojaksi apostolien henkisesti lahjakkaalla saarnauksella.

Jumalan ennustaminen

Jumalalla on täydellinen ennakko-tieto. Meitä autetaan suuresti ymmärtämään, kuinka täysin Kristus oli Jumalan mielessä alussa, kun se ei ole fyysisesti olemassa, jos voimme todeta, että Jumala tietää kaikki, mitä tapahtuu "tulevaisuudessa". Jumala voi siis puhua ja miettiä asioita, joita ei ole olemassa, ikään kuin he tekisivät.

Jumala "kutsuu niitä asioita, joita ei ole olemassa" (Room. 4:17).

Hän julistaa "loppua alusta ja muinaisista ajoista, joita ei vielä ole tehty, sanoen: minun neuvoni pysyy, ja minä teen kaiken minun iloni" (Jes. 46:10).

Tämän vuoksi Jumala voi puhua kuolleista, kuin jos he olisivat elossa, ja voivat puhua ihmisistä ikään kuin he olisivat elossa ennen syntymää.

"Neuvonta" tai Jumalan sana oli profetoitu Kristusta alusta alkaen; hän oli aina Jumalan tarkoituksessa tai "iloisena". Siksi oli varmaa, että joskus Kristus olisi fyysisesti syntynyt; Jumala täyttäisi Hänen ilmoitetun tarkoituksensa Kristuksessa.

Raamatullisella heprealla on "profeetallinen täydellinen" jännitys, joka käyttää menneisyyttä kuvaamaan tulevia asioita, jotka Jumala on luvannut.

Niin Daavid sanoi: "Tämä on Herran Jumalan huone" (1.Kr 22: 1), kun vielä temppeliä lupasi vain Jumala.

Raamattu on täynnä esimerkkejä Jumalan ennustuksesta. Jumala oli niin varma, että Hän täyttäisi Abrahamille antamansa lupaukset, että Hän kertoi hänelle: "Sinun jälkeläisilleni olen antanut tämän maan..." (1. Moos. 15:18) aikana, jolloin Abrahamilla ei ollut edes jälkeläisiä (ks. Myös 1. Moos. 17 : 5).

Kristus puhuttiin alusta lähtien Jumalan mielessä ja suunnitelmassa, vaikka hän ei olisi fyysisesti voinut tehdä niin. Hän oli "Karitsan kuolema maailman perustamisesta" (Ilm. 13: 8). Jeesus ei kuollut siis kirjaimellisesti; hän oli "Jumalan karitsa uhrattu noin 4000 vuotta myöhemmin ristillä (Joh. 1:29; 1. Kor. 5: 7).

Samoin kuin Jeesus valittiin alusta alkaen (1. Piet. 1:20), niin olivat myös uskovaiset (Ef. 1: 4; samat kreikkalaiset sanat "valitulle" käytetään näissä jakeissa).

Emme voi helposti kuvitella, miten Jumala toimii ajan käsitteen ulkopuolella. "Usko" on kyky

tarkastella asioita Jumalan näkökulmasta ilman aikarajoituksia.

Jumalan ja Jeesuksen väliset erot

Niiden kohtien välillä, jotka korostavat sitä, missä määrin "Jumala oli Kristuksessa" (esim. Kor. 5:19) ja niitä, jotka korostavat hänen ihmiskuntaa, on hyvä tasapaino. Jälkimmäinen jaksojen ryhmä tekee mahdottomaksi perustella Raamatusta ajatusta siitä, että Jeesus on itse Jumala.

Yksi selkeimmistä yhteenvedoista Jumalan ja Jeesuksen välisestä suhteesta löytyy 1. Timoteuksesta 2: 5

"On yksi Jumala ja yksi välittäjä Jumalan ja ihmisten välillä, ihminen Kristus Jeesus."

Korostettujen sanojen pohdinta johtaa seuraaviin johtopäätöksiin:

1. Isä on Jumala. (1 Kor. 8: 6; Jes. 63:16; 64: 8).
2. Tämän yhden Jumalan lisäksi on välittäjä, mies Kristus Jeesus - "... ja yksi välittäjä...", mikä osoittaa eron Kristuksen ja Jumalan välillä.
3. "Sovittelija" tarkoittaa sitä, että Kristus on välimies. Välittäjä syntisen ihmisen ja synnittömän Jumalan välillä ei voi olla syntiä Jumala itse; sen oli oltava syntiä ihminen, syntisestä ihmisen luonteesta - " mies Kristus Jeesus."

Jeesuksen luonne

Sana "luonto" viittaa siihen, mitä luonnollisesti olemme. Raamattu puhuu vain kahdesta luonteesta - Jumalan ja ihmisen luonteesta. Luonto ei voi kuolla, olla kiusattu jne. Kristus ei ollut Jumalan luonteeltaan elämänsä aikana, hän oli täysin ihmisen luonteinen. Oli elintärkeää, että Kristus oli kiusattu kuin meitä (Hepr. 4:15), niin että täydellisen kiusauksen voittamisen kautta hän saattoi saada meille anteeksi.

Väärät halut, jotka ovat meidän kiusausten perusta, tulevat meiltä (Mark. 7: 15-23), ihmisen luonteestamme (Jaak. 1: 13-15). Siksi oli välttämätöntä, että Kristus olisi ihmisen luonne, jotta hän voisi kokea ja voittaa nämä kiusaukset.

"Koska lapset (me) ovat lihaa ja verta (ihmisen luonto), hän (Kristus) myös itse osallistui (eli" partook ", RSV) samaan (luontoon); että kuoleman kautta hän voisi tuhota... paholaisen... Sillä hän ei ottanut enkeleiden luonteen hänelle; mutta hän otti hänet Abrahamin siemenen luonteen. Sentähden kaikessa, mitä hän oli nähnyt hänen veljensä tavoin, että hän olisi armollinen ja uskollinen ylimmäinen pappi... tekemään sovinnon kansan syntien tähden. Sillä hän itse on kärsinyt kiusaukseen, hän kykenee auttamaan niitä, jotka kiusataan. (Heprealaiset 2: 14-18 KJV)

Tässä kappaleessa korostetaan sitä, että Jeesuksella oli ihmisen luonne: " Hän myös itse" osasi siitä (Hepr. 2:14). Tässä lauseessa käytetään kolmea sanaa, joilla on sama merkitys, vain ajaa kotiin. Kristus oli Abrahamin (2:16) siemen, joka oli tullut tuomaan pelastuksen uskoville. Joka vuonna jokainen kuin hän "tehtävä kuin veljiensä" (2:17) siten, että Jumala voisi antaa meille anteeksiäntoa kautta Kristuksen uhri.

anteeksiänto

Aina kun kastetut uskovat olevansa syntisiä, voivat he tulla Jumalan tykö, tunnustamalla syntinsä rukouksessa Kristuksen kautta (1. Joh. 1: 9); Jumala on tietoinen siitä, että Kristusta houkutteli synti täsmälleen niin kuin muita, mutta että hän oli täydellinen, voittamalla sen kiusauksen, jossa muut epäonnistuivat. Tämän vuoksi "Jumala Kristuksen tähden" voi antaa meille anteeksi (Ef. 4:32 KJV).

"Jumala, lähettämällä oman Poikansa synnin kaltaiseksi, synnin tähden: Hän tuomitsi synnin lihassa" (Room. 8: 3).

"Synti" viittaa luonnolliseen olemukseen syntiin, joka meillä on luonteeltaan. Me jatkamme syntiä, ja "synnin palkat ovat kuolema" (Room. 6:23). Jotta päästäisiin pois tästä ongelmasta, mies tarvitsi apua. Siksi Jumala puuttui asiaan ja antoi meille oman Poikansa, jolla oli "syntinen liha", kaikilla synnin kehotuksilla, jotka meillä on. Toisin kuin jokainen muu, Kristus voitti kaikki kiusaukset

Jeesuksen ihmiskunta

Evankeliumin tietueet osoittavat, kuinka täysin Jeesuksella oli ihmisen luonne. Hän oli väsynyt ja joutui istumaan juoda juomasta (Joh. 4: 6). "Jeesus itki" Lasaruksen kuolemassa (Joh. 11:35). Eniten ylivoimaisesti hänen lopullisten kärsimystensä pitäisi olla riittävän todiste hänen ihmiskunnastaan. "Nyt minun sieluni on levoton", hän myönsi rukoillessaan, että Jumala pelastaa hänet menemästä läpi kuolemalla ristillä (Joh. 12:27). Hän rukoili, sanoen, Isäni, jos se on mahdollista, anna tämä kuppi (kärsimys ja kuolema) minusta; ei kuitenkaan niin kuin minä tahdon, vaan niin kuin sinä tahdot "(Matt. 26:39).

Lapsuudesta lähtien "Jeesus lisääntyi viisaudessa ja kasvussa (eli hengellinen kypsyyys, ks. Ef. 4:13) ja Jumalan ja ihmisten hyväksi". (Luuk. 2:52), ks. Myös 2:40). Tämä osoittaa Kristuksen fyysisen kasvun rinnakkaisena hänen hengelliseen kehitykseen.

Kuuliaisuus Jumalan tahtoon on jotain, jonka me kaikki voimme oppia jonkin aikaa. Kristus joutui myös käymään läpi tämän prosessin oppia kuuliaisuutta Isälleen.

"Vaikka hän oli poika, hän kuitenkin oppi kuuliaisuutta asioista, joita hän kärsi, ja hän oli

täydellistä (eli hengellisesti kypsä), hänestä tuli iankaikkisen pelastuksen tekijä” (Hepr. 5: 8,9; ks. Myös Phil. 7,8.).

Jeesuksen piti tehdä tietoinen, henkilökohtainen ponnistus ollakseen vanhurskas; Jumala ei ollut pakottanut häntä, mikä olisi johtanut siihen, että hän olisi pelkkä nukke. Jeesus rakasti meitä todella ja antoi elämänsä ristillä tästä motiivista. Kristuksen rakkauden jatkuva korostaminen meille olisi tyhjä, jos Jumala pakottaisi hänet kuolemaan ristillä (Ef. 5: 2,25; Ilm. 1: 5; Gal. 2:20). Että Jeesuksella oli mahdollisuus, totteleeko vai ei, tekee meistä kykenevän arvostamaan hänen rakkauttaan ja muodostamaan henkilökohtaisen suhteen hänen kanssaan.

Se, että Kristus oli halukas vapaaehtoisesti antamaan elämänsä, oli Jumala niin iloinen hänen kanssaan.

”Siksi minun Isäni rakastaa minua, koska minä asetan elämäni. Kukaan ei ota sitä minulta, vaan minä annan sen itsestäni”(Joh. 10: 17,18).

Mitä tämä tarkoittaa minulle?

Pelastus riippuu oikean Jeesuksen Kristuksen ymmärtämisestä (Joh. 3:36; 6:53; 17: 3). Kun olemme tulleet tähän todelliseen ymmärrykseen hänen synnin ja kuoleman valloituksestaan, me voimme kastaa häneen voidakseen jakaa tässä pelastuksessa.

Herra Jeesus voi tulla todelliseksi meille yhteisessä, jokapäiväisessä elämässämme, koska Hän myös joutui kohtaamaan kiusauksia. Voimme todella uskoa, että anteeksianto on mahdollista tällaisen edustajan työn kautta; Hänen esimerkkinsä voi olla elävä inspiraatio, joka nousee alemman luonteen yläpuolelle.

Pelastuksen opetusten arvostaminen Kristuksen kautta antaa meille mahdollisuuden rukoilla hyväksyttävällä tavalla; ”Meillä on uskallus ja luottavainen pääsy Faith” - ei vain 'uskosta', mutta tuloksena Faith (Ef 3:12 KJV). Kristuksen kastamisen jälkeen voimme tulla rohkeasti Jumalan valtaistuimelle rukouksessa, todellisen sydämen ja selkeän omantunnon kautta (Hepr. 4:16).

Tämä "rohkeus" heijastuu meidän "rohkeuteen" todistuksessamme (2. Kor. 3:12; 7: 4). ”Rohkuutta” kuvaili varhainen kirkko (Ap. T. 4: 13,29,31; Fil. 1:20).

Jumala on ollut olemassa ääretön, mutta vain 2000 vuotta sitten antoi ainoan ja Hänen siittänyt Poikansa. Ja tämä Poika oli ihminen ihmisen pelastamiseksi - vain muutama miljoona meistä (jos se oli), joka asui 6000 vuoden ajan. Se, että ainoa Jumalan Poika kuolee vain muutaman meistä täällä, me, jotka ryömme tämän pienen planeetan pinnalle niin lyhyeksi ajaksi, on todella ihmeellistä.

Kristus kuoli niin, että Jumala voisi saada aikaan pelastuksemme. Jumalan rakkautta meitä

kohtaan verrataan nuoren miehen kanssa, joka naimisiin neitsytön kanssa (Jesaja 62: 5) kaikella voimakkuudella ja iloisella odotuksella ja pettymyksen puutteella. Ja enemmän kuin tämä, Jeesus Kristus kuoli sinun puolestasi häpeällisesti, kuten Hän teki. Kun tämä on täysin ymmärretty, olemme jääneet täydelliseen ihmeeseen ja kiitollisuuteen Jumalan rakkaudesta.

Kolminaisuus - Raamattu

Raamatun selkeä opetus Kristuksesta ei anna tukea Kolminaisuuden opille. Harkitse seuraavaa:

Luuk. 1: 31-35: Jeesus olisi Jumalan Poika. Huomaa monien tulevien aikojen määrä näissä jakeissa. Jeesus ei ollut olemassa ennen Marian syntymää.

Joh 03:16: Jeesus oli "ainoa syntynyt poika" Jumalan. Hän "alkoi", kun hän oli "syntynyt" (ajatus alusta, Luukas 1:31) Maryn kohdussa. Jos Jeesus syntyi Jumalan kautta, hänen isänsä on vanhempi kuin hän on. Jumalalla ei ole alkua (Psalmi 90: 2), joten Jeesus ei voi olla itse Jumala.

Maria on kuvattu evankeliumeissa Kristuksen "äidinä". Jeesus ei ollut olemassa ennen Marian syntymää.

Sana "Kolminaisuus" ei koskaan esiinny Raamatussa.

1 Timoteus 2: 5: "On yksi Jumala ja yksi välittäjä Jumalan ja ihmisten välillä, ihminen Kristus Jeesus." (Ks. Myös 1. Kor. 8: 6; Jes. 63:16; 64: 8).

"Jumala ei ole ihminen" (Numbers 23:19; Hosea 11: 9); mutta Chris oli "ihmisen poika".

Kristus on "Korkeimman Poika" (Luuk. 1:32). Jumalalla on vain lopullinen korkeus; Jeesus kuin "Korkeimman Poika" ei voi olla itse Jumala Jumala.

Isän ja Pojan kieli, jota käytetään Jumalassa ja Jeesuksessa, osoittaa, että ne eivät ole samat. Poikalla voi olla tiettyjä yhtäläisyyksiä isänsä kanssa, mutta hän ei voi olla sama henkilö.

Jeesus "tehtiin kuin hänen veljensä" (Hepr. 2:17) niin, että Jumala voisi antaa meille anteeksiannon Kristuksen uhrin kautta. Sanoa, että Jeesus ei ollut täysin ihmisluonnosta, kieltää Kristuksen hyviä uutisia.

Jumalan ja Jeesuksen välillä on useita ilmeisiä eroja, jotka osoittavat selvästi, ettei Jeesus ollut itse Jumala.

Jumala JEESUS

"Jumalaa ei voi houkutella" (Jaak. 1:13) Kristus "oli kaikissa kohdissa kiusattu kuin olemme" (Hepr. 4:15).

Jumala ei voi kuolla - Hän on luonteeltaan kuolematon Kristus kuoli kolme päivää (Matt. 12:40; Psalmi 90: 2; 1. Tim. 6:16).

Ihmiset eivät näe Jumalaa Miehet näkivät Jeesuksen ja hoitivat häntä (1. Joh. 1: 1 (1. Tim. 6:16; 2. Moos. 33:20) korostaa tätä).

Joissakin tapoissa Kristuksen "tahto" tai toiveet poikkesivat Jumalan tahdosta (Matt. 26:39; Joh. 5:30).

Lapsuudesta lähtien "Jeesus lisääntyi viisaudessa ja kasvussa, ja Jumalan ja ihmisten hyväksi" (Luuk. 2:52). Tämä ei olisi mahdollista, jos Jeesus olisi "Jumala Poika".

Kristus ei tiennyt hänen toisen tulonsa tarkkaa aikaa, vaikka Isä teki (Mark. 13:32).

Jumala oli tyytyväinen Kristuksen halukkaaseen kuuliaisuuteen, jota on vaikea ymmärtää, jos Jeesus oli Jumala, joka elää ihmiselämässä jonkinlaisena tokenistisenä yhdisteen syntisen ihmisen kanssa (Matt. 3:17; 12:18; 17: 5).

OSA 7: PYHÄ HENKI

Pyhä Henki

"Hänen Henkensä kautta hän koristi taivaan" (JOB 26:13)

Pyhä Henki

Heprealainen sana, joka on käännetty "hengeksi" Vanhassa testamentissa, merkitsee tarkasti "hengitystä" tai "voimaa"; siten Jumalan henki on Hänen "hengittävä", Jumalan ydin, joka heijastaa Hänen mieltään. Se ei ole erillinen henkilö Jumalasta.

Se on yhteinen Raamattu, joka opettaa, kuinka ihminen ajattelee ilmaistaan hänen teoissansa (Sananlaskut 23: 7; Matt. 12:34). Pieni pohdinta omasta toiminnastamme vahvistaa tämän; ajatteleme jotain ja sitten teemme sen. Samoin Jumala ajattelee ja tekee asioita.

"Totisesti, kuten olen ajatellut, niin se tulee tapahtumaan, ja niin kuin olen päättänyt, niin se pysyy" (Jesaja 14:24).

Monet kohdat tunnistavat selvästi Jumalan henkeä voimansa avulla. Jotta voitaisiin luoda maa, "... Jumalan henki leijui vesien kasvot. Silloin Jumala sanoi: olkoon valkeus; ja siellä oli valoa" (1. Moos. 1: 2,3). Jumalan henki oli voima, jolla kaikki asiat, esim. Valo, tehtiin.

Matteuksen 12:28 ja Luukkaan 11:20 vertailu osoittaa, että "Jumalan sormi" ja "Jumalan henki" ovat rinnakkain - Jumala on toiminnassaan Hänen henkensä. "Herran sanalla tehtiin taivaan ja kaikki heidän isäntänsä hänen suunsa hengittämällä" (Psalmi 33: 6). Jumalan henki kuvataan näin:

Hänen henkensä
Hänen sanansa
Hänen sormensa
Hänen kätensä

Siksi Hänen voimansa, jolla Hän saavuttaa kaiken. Meille ja koko luomukselle annettu henki on se, mikä ylläpitää elämäämme. Meillä on ”elämän hengen henki” (1. Moos. 7:22), jonka Jumala on meille antanut syntymässä (Ps. 104: 30; 1. Moos. 2: 7). Jumala on elämänvoima, joka ylläpitää kaikkea luomista. Hänen henkensä on läsnä kaikkialla (Psalmi 139: 2,7,9,10).

Pyhän Hengen lahjat

Eri aikoina Hänen suhteissaan miehiin antoi Jumalan voimansa ("Pyhä Henki") ihmisille. Tämä ei kuitenkaan koskaan ollut "tyhjän sekin" muodossa, sillä se mahdollisti heidän tekevänsä haluamansa. aina tämän Pyhän Hengen käyttö oli tiettyyn tarkoitukseen. Kun se saavutettiin, Pyhän Hengen lahja peruutettiin. Meidän on muistettava, että Jumalan henki toimii tavalla, joka täyttää tarkoituksensa, joka on Hänen mielessään. Pyhän Hengen lahjat olivat aina saavuttaa tiettyjä asioita tietyissä aikoina. Tässä on esimerkki:

Israelin historian alussa; heille annettiin käskyä tehdä monimutkainen telta ("telta"), jossa alttari ja muut pyhät esineet voitaisiin pitää; annettiin yksityiskohtaiset ohjeet siitä, miten tehdä kaikki asiat, jotka olisivat välttämättömiä Jumalan palvomiseksi. Tämän saavuttamiseksi Jumala antoi henkensä tietyille miehille. He olivat "täynnä viisauden henkeä, että he voisivat tehdä Aaronin vaatteita ..." jne. (2. Moos. 28: 3).

Lahjojen syyt ensimmäisellä vuosisadalla

Muistellessamme peruseriaatteita, jotka olemme jo oppineet Jumalan hengen lahjoista, tulemme nyt Uuden testamentin tietoihin henki-lahjoista, jotka olivat varhaisessa seurakunnassa (eli uskovien ryhmissä, jotka asuivat sukupolven jälkeen Jeesus).

Kristuksen viimeinen käsky oli, että apostolit menivät ympäri maailmaa saarnaten evankeliumia (Mark. 16: 15,16). Näin he tekivät Kristuksen kuoleman ja ylösnousemuksen aiheena heidän viestissään. Muista kuitenkin, että silloin ei ollut uutta testamenttia, kuten me tiedämme. Kun he seisoivat markkinapaikoilla ja synagogissa, jotka puhuivat tästä miehestä Jeesuksesta Nasaretista, heidän tarinansa olisi voinut kuulostaa outalta - puuseppä Israelista, joka oli täydellinen, joka kuoli ja nousi sitten ylös vanhaa testamenttia koskevan profetian täyttäessä ja joka nyt kysyi heidät kastetaan ja seurataan Hänen esimerkkiä.

Päivänä vetoamme Uuden testamentin tietoihin Jeesuksen työstä ja opista todistamaan, että sanomme on Jumalalta; mutta näinä päivinä, ennen kuin se oli kirjoitettu ja saatavilla, Jumala

antoi Hänen saarnaajilleen Pyhän Henkensä käytön korostamaan totuutta siitä, mitä he sanoivat. Tämä oli erityinen syy lahjojen käyttöön maailman silmissä; kirjoitetun Uuden testamentin puuttuminen olisi myös vaikeuttanut uusien uskovien ryhmien kasvavan uskossaan.

Kuten koskaan, nämä syyt Pyhän Hengen myöntämiseen tehtiin runsaasti:

”Kun hän (Jeesus) nousi ylös korkealle (taivaaseen), hän... antoi (hengelle) lahjoja ihmisille... pyhien täydentämiseksi, palveluksen (saarnan) työn, Kristuksen ruumiin parantamiseksi (eli uskovaiset)” (Ef. 4: 8,12 KJV).

Niin Paavali kirjoitti Roomassa oleville uskoville: ”Minä olen kauan nähnyt teidät, että voin antaa teille jotakin hengellistä lahjaa, niin että sinut saataisiin perustettua” (Room. 1:11).

Mitä tulee lahjojen käyttöön evankeliumin saarnan vahvistamiseksi, luumme:

”Jumala myös todistaa (pelastuksen sanomalle) sekä merkkejä että ihmeitä, eri ihmeillä” (Hepr. 2: 4).

”Silloin prokonsuli uskoi, kun hän näki, mitä oli tehty (ihme), hämmästyneenä Herran opetuksesta” (Apt. 13:12).

Kaikki tämä on tiivistetty kommentissa apostolien kuuliaisuudesta käskystä julistaa:

”Ja he (opetuslapset) menivät ulos ja saarnasivat kaikkialla, Herra työskenteli heidän kanssaan ja vahvisti sanan mukana tulevien merkkien kautta” (Mark. 16:20).

Lahjojen vetäytyminen

Uskovat uskovat käyttävät Jumalan henkeä ihmeellisiä lahjoja, jotta tämä nykyinen maailma voitaisiin muuttaa Jumalan valtakuntaan Kristuksen paluun jälkeen. Lahjoja kutsutaan siis "tulevan iän voimaksi" (Hepr. 6: 4,5); ja Joel 2: 26-29 kuvaa suurta henkisen lahjan valumista Israelin parannuksen jälkeen. Se tosiasia, että nämä lahjat annetaan uskoville Kristuksen paluuta varten, on riittävä todiste siitä, että heitä ei nyt ole. Jokaiselle kristitylle, jonka silmät ovat avoinna sekä Raamatulle että maailman tapahtumille, Herran paluu on varmasti pian.

Kaikista Raamatun kirjaista, jotka koskevat henkisten lahjojen käyttöä, on selvää, että ne on annettu tiettyinä aikoina tiettyihin tarkoituksiin ja Jumala otti ne pois, kun Hänen tarkoituksensa saavutettiin:

”Ovatko profetiat, ne epäonnistuvat; onko kieliä (kyky puhua vieraita kieliä, jotta saarnata), he lakkaavat... mutta kun se, joka on täydellinen, on tullut, niin se, joka on osittain, häviää.” (1. Kor. 13: 8- 10).

Hyvän uutisen Raamatun mukaan: lahjat ovat väliaikaisia.

Ef. 4: 8-14 auttaa meitä ymmärtämään tätä edelleen. Tässä kappaleessa selitetään, että ensimmäisen vuosisadan lahjat annettiin, kunnes täydellinen tai kypsä mies saavutettiin. Sellaisen hämmennyksen tekeminen henkisten lahjojen omistamisesta ei siis ole merkki hengellisestä kypsyydestä. Jokaisen näiden sanojen lukijan edistyksen pitäisi nyt tapahtua Jumalan kirjoitetun sanan syvempään arvostamiseen, iloitsemaan siitä, että Jumalan perimmäinen ilmestys itsestään on meille täydellistä, ja vastaamaan siihen nöyrällä kuuliaisuudella.

2 Timoteus 3: 16,17 opettaa, että vastaus "kaikkein pyhiin kirjoituksiin" mahdollistaa Jumalan miehen olevan "täydellinen", täydellinen ja kypsä. Joten kun uusi testamentti valmistui, ensimmäisen vuosisadan loppupuolella lahjoja ei enää tarvittu. He olivat saavuttaneet tavoitteensa, jotta kirkko voisi tulla "täysin varustetuksi" (Ef. 4: 8). Kun Raamattu saatiin päätökseen, kirkko oli todellakin täysin varustettu saarnaamaan pelastuksen evankeliumia.

Nykyiset väitteet Hengen hallussapidosta

On syytä tehdä useita muita seikkoja, jotka koskevat niiden toistuvia väitteitä, joiden mielestä heillä on nyt ihmeelliset lahjat. Riippumatta siitä, mitä edellä mainituista argumenteista tehdään lahjojen vetäytymiseen, todellisuus on, että nykyiset Hengen lahjan hallussapidon vaatimukset ovat valitettavasti ristiriidassa Uuden testamentin sisältämien lahjojen luonteen kanssa. Se, mitä tänään tehdään, eroaa varhaisessa seurakunnassa tapahtuneesta.

Nykyinen "puhuminen kielellä" pyrkii toistamaan samat lyhytnimet uudelleen ja uudelleen, esim. "Lala, lala, lala, shama. Jeesus, Jeesus... ..". Tämä ei ole minkään kielen syntaksiin; kun joku kuulee jonkun puhuvan vieraalla kielellä, on yleensä mahdollista havaita, että he kommunikoivat jotain käyttämiensä sanojen mallin mukaan, vaikka emme ehkä ymmärrä näitä sanoja. Kuitenkin modernin kielen puhuminen ei osoita tätä, mikä korostaa sitä, että se ei rakenna kirkkoa, joka oli ensimmäisen vuosisadan lahjojen tarkoitus.

Jotkut helluntailaiset väittävät, että kielellä puhuminen on merkki siitä, että se on "pelastettu", ja siksi se seuraa jokaista todellista kääntymistä. Tämä väite tulee vakavaan vaikeuteen kuvaamalla varhaisen kirkon kehona, jossa eri lahjoja omistavat olivat kuin eri osat. Kaikki eivät olleet käsivarsi tai jalka, eikä myöskään jokaisella ollut mitään lahjaa, esimerkiksi kieliä. 1 Kor. 12: 27-30 tekee tämän selväksi.

Toinen helluntailaisen väitteen ongelma on, että Filippus käänsi monia ihmisiä Samariaan - eli heidät kastettiin vedessä evankeliumin ymmärtämisen jälkeen, mutta he eivät saaneet henkeä lahjoja; sillä tämän jälkeen Pietari ja Johannes tulivat heille:

"Kun he olivat tulleet alas, he rukoilivat heidän puolestaan siitä, että he saisivat Pyhän Hengen...

apostolien käsien asettamisen kautta Pyhä Henki annettiin” (Apt. 8: 4-18).

On mahdollista, että Hengen lahjojen välittäminen tapahtui vain tämän käsien asettamisella, jota nykyaikaiset kantajat eivät usein harjoita. Niin Paavali halusi käydä roomalaisille, jotta he saisivat heille Pyhän Hengen lahjat (Room. 1:11, ks. Ef. 4:12). Tästä seuraa, että kun sukupolvi, jolla tämä voima oli mennyt, ei ollut mahdollista jatkaa lahjoja. Jos todellakin ne ovat saatavissa pelkästään rukouksella, on vaikea ymmärtää, miksi Paavali joutui käymään Roomassa siirtämään lahjat uskoville. Ainoa vastaus on, että ”apostolien käsien asettamisen kautta Pyhä Henki annettiin”.

OSA 8: KASTE

Kaste

"Se, joka uskoo ja kastetaan, pelastuu" MARK 16:16

Kaste

Kaste on yksi perusasioista Raamatun oppeja (ks. Esimerkiksi Hepr. 6: 2). Todellinen kaste voi tapahtua vasta evankeliumia sisältävien perus totuuksien oikean käsityksen jälkeen. Jos haluat liittyä todella suureksi toivoksi, jonka Raamattu tarjoaa Jeesuksen Kristuksen kautta, niin kaste on ehdottoman välttämätöntä.

”Pelastus on juutalaisista” (Joh. 4:22) siinä mielessä, että pelastusta koskevat lupaukset tehtiin vain Aabrahamille ja hänen siemenelleen. Voimme vain ne lupaukset, jos me tulla sisään Seed, ottamalla kasteen osaksi Kristuksen (Gal 3: 22-19).

Siksi Jeesus käski selvästi seuraajiaan:

Mene koko maailmaan ja saarnaa evankeliumia (joka sisältyy Aabrahamin lupauksiin - Gal. 3: 8) jokaiselle olennolle. Joka uskoo ja kastetaan, se pelastuu ”(Mark. 16: 15-16).

Kaste - uuden elämän alku

Pelkkä evankeliumin usko ei voi pelastaa meitä; kaste ei ole vain valinnainen ylimääräinen, vaan se on välttämätön edellytys pelastukselle. Kasteelle on seurattava elinikä, joka on jatkuva kuuliaisuus Jumalan Sanalle. Jeesus korosti tätä: ”Varmasti sanon teille, ellei joku ole syntynyt vedestä ja Hengestä, hän ei voi päästä Jumalan valtakuntaan” (Joh. 3: 5).

”Vedestä syntynyt” viittaa kasteeseen: sen jälkeen täytyy syntyä uudelleen hengestä. Tämä on meneillään oleva prosessi, joka on syntynyt uudestaan... Jumalan sanan kautta (1. Piet. 1:23). Niinpä meidän jatkuvan vastauksenamme Jumalan hengelliseen sanaan olemme syntyneet hengestä.

Kastettu Kristukseen

Olemme ”kastetaan osaksi Kristukseen” (Gal 3:27), tulee hänen nimensä (Apt 19: 5; 18:16; Matteus 28:19). Huomaa, että me kastetaan Kristukseen - ei mihinkään kirkkoon tai mihinkään ihmisen organisaatioon. Ilman kasteita emme ole ”Kristuksessa”, eivätkä sen vuoksi koske Hänen pelastava sana (Apt. 4:12).

Todellinen usko pakottaa kasteen

Apostolien tekojen kirja osoittaa kasteen elintärkeän merkityksen ja korostaa, kuinka välittömästi ihmiset kastettiin evankeliumin hyväksymisen jälkeen (esim. Ap. T. 8:12, 36-39; 9:18; 10:47; 16:15). Tämä korostus on ymmärrettävissä, kun on ymmärretty, että ilman kastetta evankeliumin oppiminen on turhaa.

Filippiläisen vankilanvartija joutui äkillisesti elämänsä kriisiin massiivisella maanjäristyksellä, joka hajosi täysin hänen korkean turvallisuusvankinsa. Vangilla oli runsaasti mahdollisuuksia paeta - jotain, joka olisi maksanut hänelle elämänsä. Hänen uskonsa evankeliumiin tuli sitten todelliseksi niin paljon, että "sama tunti yöllä... heti hän ja koko hänen perheensä kastettiin" (Ap. T. 16:33). Monet epäröivä kaste kasteelle voivat saada todellisen inspiraation tästä miehestä. Se, että hän voisi tehdä tällaisen uskon tekon valtaviin välittömien ongelmien keskellä, on riittävä todiste siitä, että hänellä oli jo yksityiskohtainen tuntemus evankeliumista, nähdessään, että tällainen todellinen usko tulee vain Jumalan sanan kuulemisesta (Room. 10:17). Apt. 17:11).

Apostolien teot 8: 26-40 tallentavat, kuinka Etiopian virkamies opiskeli Raamattuaan ratsastamalla vaunussa autiomaassa. Hän tapasi Filippuksen, joka selitti perusteellisesti evankeliumia hänelle, mukaan lukien kasteen vaatimus. Ihmisellisesti sanottuna on näytetty olevan mahdotonta totella käskyä, joka kastetaan tässä vedettömässä autiomaassa. Mutta Jumala ei antaisi käskyä, jonka Hän tietää, että jotkut ihmiset eivät voi totella. "Kun he menivät tien varrelle, he tulivat hieman vettä", eli keidas, jossa kaste oli mahdollista (Ap. T. 8:36).

Apostoli Paavali sai dramaattisen näkemyksen Kristuksesta, joka niin lyönyt omantunnon, että niin pian kuin mahdollista hän nousi ja kastettiin (Ap. T. 9:18). Paavali puhui myöhemmin elämästään tämän kasteen jälkeen: ”Painan kohti palkinnon tavoitetta...” (Fil. 3: 7,8,13,14). Tämä on kieli, jota urheilija kiristää eteenpäin rikkomaan teippiä. Tällaisen henkisen ja fyysisen pyrkimyksen keskittymisen pitäisi karakterisoida elämämme kasteen jälkeen. Kaste on alku kilpailulle Jumalan valtakuntaa kohtaan; se ei ole vain merkki siitä, että seurakunnat ja uskomukset ovat muuttuneet, eikä se ole passiivinen pääsy rentoon elämään, jossa on helppo noudattaa muutamia epämääräisiä kristillisiä periaatteita. Kaste liittyy meidät jatkuvasti Jeesuksen ristiinnaulitsemiseen ja ylösnousemukseen (Room. 6: 3-5).

Kuten Paavalin kohdalla, niin se on kaikille, jotka on kastettu oikein; kaste on päätös, jota ei koskaan pidä katua. Kaikki elämämme ovat tietoisia siitä, että teimme oikean valinnan. Vähäisistä ihmispäätöksistä voimme koskaan olla niin varmoja. Kysymykseen on vastattava vakavasti: "Miksi minun ei pitäisi kastaa?"

Kuinka meidän pitäisi kastaa?

On laajalti yleinen näkemys, että kaste voidaan suorittaa, erityisesti vauvoilla, kastelemalla vettä heidän otsaansa (eli 'kastelua'). Tämä on jyrkässä ristiriidassa Raamatun vaatimuksen kanssa kasteen suhteen.

Kreikan sana 'baptizo', joka on käännetty 'kastaa' in Englanti Raamatussa, ei ole tarkoita ripottele; se tarkoittaa täysin pesemistä ja upottamista nesteeseen. Tätä sanaa käytetään klassisessa kreikassa alusten upottamisessa ja kastamisessa (eli veden alla). Sitä käytetään myös viittaamalla kankaaseen, joka on värjätty yhdestä väristä toiseen kastamalla tai kastamalla se väriaineeksi. Kankaan värin muuttamiseksi on ilmeistä, että se oli upotettava kokonaan nesteen alle sen sijaan, että väriaine puuttuisi siihen. Tämä upottaminen on todellakin kasteiden oikea muoto, jota seuraavat jakeet vahvistavat:

”Johannes kastei myös Aenonissa Salimin lähellä, koska siellä oli paljon vettä ” (Joh. 3:23).

Jeesus kastettiin Johanneksen Jordanin rannalla: ”Jeesus, kun hän kastettiin, meni heti ulos vedestä” (Matt. 3: 13-16 KJV). Kasteensa oli selvästi upottamalla - hän ”nousi ... ulos vedestä” kasteen jälkeen. Yksi syy siihen, että Jeesus kastettiin, oli saada esimerkki, jotta kukaan ei voinut vakavasti väittää seuraavansa Jeesusta ilman kopiaointia hänen kasteensa esimerkistä. Philip ja Etiopian virallisen ”laski osaksi veteen ja kastoi hänet. Nyt kun he tulivat ulos vedestä...” (Ap. T. 8: 38,39).

Kaste on hautaaminen (Coloss 2:12), mikä merkitsee koko peittoa.

Kaste kutsutaan syntien "huuhtoutumiseksi" (Apt. 22:16). Todellisen muuntamisen kohta verrataan Ilmestyskirjan 1: 5 'pesuun'; Titus 3: 5; Heprealaiset 10:22 jne. Tämä pesukieli on paljon kasteeseen merkityksellisempi kuin kastamalla.

On olemassa useita Vanhan testamentin viitteitä siitä, että hyväksyttävä lähestymistapa Jumalaan oli jonkinlainen pesu (papi: 1. Moos. 8: 6; 2. Moos. 40:32; israelilaiset: 5. Moos. 23:11; Naaman a Gentile;

Kaste tarkoittaa siis täydellistä kastumista veteen, kun ymmärrätte ensin evankeliumin perusviestin.

Kasteiden merkitys

Yksi kasteen syistä on se, että veden meneminen symboloi meidän hautaamista - yhdistää meidät Kristuksen kuolemaan ja osoittaa meidän "kuolemamme" edelliseen synnin ja tietämättömyyden elämään. Vedestä nouseminen yhdistää meidät Kristuksen

ylösnousemukseen, liittämällä meidät ylösnousemuksen toivoon iankaikkiseen elämään Hänen palatessaan, sekä elämään nyt uutta elämää, henkisesti voittoaksemme syntiä hänen Kristuksen voitonsa ansiosta kuolema ja ylösnousemus (Room. 6: 3-5).

Koska pelastus on tapahtunut vain Kristuksen kuoleman ja ylösnousemuksen kautta, on tärkeää, että liitämme itsemme näihin asioihin, jos haluamme pelastua. Symbolinen kuolema ja ylösnousemus Kristuksen kanssa, jonka kaste antaa, on ainoa tapa tehdä tämä. Sprinkling ei täytä tätä symbolia.

Uusi elämäntapa

Kasteessa "vanha mies (elämäntapa) ristiinnaulitaan" Kristuksen kanssa ristillä (Room. 6: 6); Jumala "teki meidät eläviksi yhdessä Kristuksen kanssa" kasteessa (Ef. 2: 5). Meillä on kuitenkin vielä kasteen jälkeen ihmisen luontoa, ja lihallinen elämäntapa kasvattaa päänsä. Meidän lihamme "ristiinnaulitseminen" on siis jatkuva prosessi, joka alkaa vain kasteesta, joten Jeesus käski uskovaa ottamaan ristinsä joka päivä ja seuraamaan Häntä, kuten se oli, kulkua kohti Golgataa (Luuk. 9:23; 14). : 27). Vaikka todellisen ristiinnaulitsemisen elämä Kristuksen kanssa ei ole helppoa, on sanomatonta lohdutusta ja iloa olemalla yhdistettyinä myös Kristuksen ylösnousemukseen.

Kristus toi "rauhan ristinsä veren kautta" (Kolossalaiset 1:20; ks. Myös Fil. 4: 7; Joh. 14:27; 2. Kor. 1: 5).

On myös vapaus, joka tulee tietäen, että luonnollinen itsemme on todella kuollut, ja siksi Jeesus elää hyvin aktiivisesti kanssamme jokaisen oikeudenkäynnin kautta. Suuri apostoli Paavali voisi puhua tästä suuresta kokemuksesta koko elämänsä pitkiin tapahtumavuosiin:

" Minä olen ristiinnaulittu Kristuksen kanssa; en enää ole minä asuva, vaan Kristus elää minussa; ja elämä, jonka minä nyt elän lihassa, elän uskon kautta Jumalan Poikaan "(Gal. 2:20).

Pelastettu Kristuksen ylösnousemuksella

Yhdistyminen Kristuksen ylösnousemukseen iankaikkiseen elämään antaa henkilölle pääsyn samaan hänen paluessaan. Silloin voimme lopulta pelastaa tämän ylösnousemuksen jakamisen (1. Piet. 3:21). Jeesus totesi tämän hyvin yksinkertaisella tavalla: "Koska minä elän, sinä elätte" (Joh. 14:19). Samoin Paavali: "Meidät sovitettiin Jumalan kanssa Hänen Poikansa kuoleman kautta. - Hänet pelastetaan hänen elämänsä kautta" (ylösnousemus; Room. 5:10). Yhdistämällä itsemme Kristuksen kuolemaan ja kärsimykseen kasteessa ja sitä seuraavassa elämäntapassamme, me varmasti jaamme Hänen kunniakas ylösnousemuksessaan. (2 Tim. 2: 11,12; 2 Korinttilaisille 4: 10,11,14; Filippiläisten 3: 10,11 vertailu Gal. 6:14).

Luke 3:12 Records kuinka "Publikanit tuli myös kasteen ja sanoi hänelle: Opettaja, mitä meidän pitää tehdä?" On yhtäläisyyksiä haluaa kasteen ja huomasi, että meidän on tehtävä jotain

konkreettista elämässämme. Kasteprosessi tuo meidät Jumalan armollisen anteeksiannon ja lunastuksen valtakuntaan ja elävään yhteyteen todellisen Kristuksen kanssa. Meillä ei ole mitään keinoa olla passiivisia tälle ja tehdä mitään sen suhteen.

Kaste on elintärkeä pelastukselle

Kun me kastetaan, meidän pitäisi yrittää olla jatkamatta syntiä, nähdessään, että olemme "kuolleita" (Room. 6: 2). Tämä on yksi kasteen tärkeimmistä vaikutuksista. Ymmärrämme, että kiteytymättömässä maailmassa (mukaan lukien ne, joita ei ole kastettu kunnolla) ei ole toivoa, ja yritämme koko sydämestämme suostutella muita kastamaan. Kaste ei voi koskaan perua; me ikuisesti elämme elämämme vastuuntuntoisesti Jumalaa kohtaan (1. Piet. 1: 17-19).

Kristuksen nimen kantaminen

Kristuksen Kristuksen kaste merkitsee sitä, että kuten varhais veljekset, me iloitsemme kärsimään häpeää Kristuksen nimen kantamiseksi (Matt. 10: 24,25). Meille "riittää", että tiedämme jotain Herramme kärsimyksistä. Mitä enemmän me heijastamme evankeliumia, sitä enemmän me tiedämme Hänen kärsimyksensä luonteen ja laajuuden, ja mitä enemmän näemme omassa jotain Hänen.

Rakastava toinen kuin itse

Paavalin syyt, että olemme Kristuksen ruumis kasteella; ja kukaan ei vihaa omaa ruumistaan. Hän ruokkii ja välittää siitä. Tämä ei merkitse ainoastaan sitä, että Herra huolehtii myös meistä (Ef. 5: 29-30). Se tarkoittaa, että meillä on nyt perusta itsekunnioitukselle ja terveelliselle rakkaudelle itsellemme (sellainen, jota Herra oli miettinyt, kun hän sanoi, että meidän pitäisi rakastaa naapuriamme, kun rakastamme itseämme). Koska meidän on laskettava itsemme Kristuksen ruumiiksi, meidän ei enää tarvitse kokea tunne, että olemme niin arvottomia, emme kannata tehdä työtä. Ja siksi meidän pitäisi todella rakastaa veljeämme.

"Yksi mies Kristuksessa"

Kun hän kastetaan Kristukseen, kaikki, mitä hänestä on totta, tulee totta meille. Meidän on pyrittävä olemaan yhtenäisiä, koska "te olette kaikki yksi ihminen Kristuksessa" (Gal. 3:28). Me "olemme kaikki Jumalan poikia" (3:26), koska olemme kastaneet Jumalan Poikaan. Niinpä Paavalin mielestä Kristus oli "perillinen", joka on "kaikkien mestari", "niin me" pidettiin lain alla jonkin aikaa (Gal. 4: 1-3). Yhtenäisyytemme perustana on, että on vain yksi Jeesus, ja olemalla Hänessä ollessamme elämme elämää, joka on sitoutunut saman miehen jäljittelemiseen. Kasteistettujen uskovien välinen yhtenäisyys riittää todistamaan maailmaa ja pidättämään heidän huomionsa - että kaikki on totta ja pätevä.

LIITE: SAATANA JA PAHOLAINEN

on perkele, yliluonnollinen henkilö?

”Jokainen on kiusattu, kun hänen omat halunsa vetää hänet pois” JAMES 1:14

Onko Paholainen yliluonnollinen henkilö?

Monet uskonnot uskovat, että on olemassa hirviö, jota kutsutaan paholaiseksi tai Saatanaksi, joka on kaikkien ongelmien alullepanija ja joka on vastuussa synneistämme. Mutta Raamattu opettaa meille, että Jumala on voimakas ja että enkelit eivät voi syntiä.

Tämä tarkoittaa, että on mahdotonta, että on olemassa yliluonnollista olemusta, joka vastustaa Jumalaa. Olemme kyseenalaistamassa Kaikkivaltiaan Jumalan ylivaltaa uskomalla, että tällainen olento on olemassa.

Pahan lähde

Uskotaan, että hyvät asiat tulevat Jumalalta ja pahoista asioista paholaiselta tai Saatanalta. Muinaiset babylonialaiset uskoivat hyvän jumalan ja pahan jumalan. Jumalan vastaus oli: ”Minä olen Herra, eikä ole muuta; Minun lisäksi ei ole Jumalaa... Minä muodostan valon ja luon pimeyden. Teen rauhaa ja luo onnettomuutta. Minä, Herra, teen kaikki nämä asiat” (Jesaja 45: 5-7,22). Jumala on tekijä, ”onnettomuuden” ja synti luoja. On eroa onnettomuuden ja synnin välillä. Synti tuli maailmaan ihmisen seurauksena (Room. 5:12).

Jumala kertoo Babylonilaisille: ”Minulla ei ole muuta Jumalaa.” Hänestä ei ole valtaa. Niinpä todellinen uskova Jumalaan ei voi hyväksyä yliluonnollisen paholaisen tai demonien ajatusta.

Jumala: Katastrofin luoja

On monia esimerkkejä siitä, että Jumala tuo "pahan" ihmisten elämään.

Amos 3: 6 sanoo, että jos on olemassa onnettomuus kaupungissa, Jumala on tehnyt sen.

Micah 1:12 sanoo, että "katastrofi tuli alas Herralta Jerusalemin portille".

Job tunnusti, että ”Herra antoi, ja Herra on ottanut pois” (Job 1:21). Hän ei sano, ”Herra antoi ja Saatanana on ottanut pois”. Job kommentoi: ”Hyväksymmekö me todellakin hyvää Jumalalta, ja emmekö hyväksy vastoinkäymisiä?” (Job 2:10). Jobin ystävät lohduttivat häntä ”kaikesta pahasta, jonka Herra oli herättänyt hänelle” (Job 42:11, s. 19:21; 8: 3).

Niinpä Jumala on "pahan" lähde siinä mielessä, että se on lopullinen lupaava ongelma elämässämme.

Ortodoksinen paholainen - epälooginen

"Jolle Herra rakastaa Häntä, se ryöstää... Jos te kestätte kurjistusta... sen jälkeen se antaa rauhanomaisen vanhurskauden hedelmän niille, jotka ovat sen kouluttaneet" (Hepr. 12: 6-11). Tämä osoittaa, että Jumalan antamat oikeudenkäynnit johtavat lopulta hengelliseen kasvuun.

Sanoa, että pahalainen pakottaa meidät syntiin, mutta tuo samanaikaisesti ongelmia, jotka johtavat "kehittyvän" vanhurskauden hedelmään, on epäjohdonmukainen. Täällä ortodoksinen ajatus paholaisesta törmää ongelmiin. Esimerkiksi kohdat, jotka puhuvat ihmisen antamisesta Saatanalle "että hänen henkensä voidaan pelastaa" (1. Kor. 5: 5) tai "että he oppivat olemaan jumalanpilkasta" (1. Tim. 1:20). Jos Saatana on todella taivutettu aiheuttamaan miehiä syntiin, miksi nämä kohdat puhuvat "Saatanasta" positiivisessa valossa?

Vastaus: vastustaja, "Saatana" tai elämän vaikeus voi usein johtaa positiivisiin hengellisiin vaikutuksiin uskovan elämään.

Synnin alkuperä

Sin tulee sisältä meiltä. On meidän syy, että me syntiä. Muista, että "synnin palkat ovat kuolema" (Room. 6:23) - synti johtaa kuolemaan. Jos paholaisen syy on se, että me syntiä, niin oikeudenmukaisen Jumalan pitäisi rangaista paholaisia pikemminkin kuin me. Mutta tosiasia, että meitä arvostellaan omien syntienne puolesta, osoitetaan, että olemme vastuussa niistä.

"Ei ole mitään sellaista, joka saapuu ulkopuoliselle miehelle, joka voi saastuttaa hänet... Sillä sisäpuolelta, ihmisten sydämeistä, jatka pahoja ajatuksia, aviorikoksia, haureita, murhia... Kaikki nämä pahat asiat tulevat sisältä ja saastuttavat miehen" (Mark 7: 15-23).

Ajatus siitä, että siellä on jotain syntistä ulkopuolella meitä joka aiheuttaa syntiin on vastoin Jeesuksen opetusta. Vuodesta sisällä, pois ihmisen sydämeen, tulevat kaikki tämä paha. Jaakob 1:14 kertoo meille, kuinka me kiusataan: "Jokainen on kiusattu, kun hän vetää omien toiveidensa ja houkuttelunsa". Meidän omat pahuutemme ovat houkutteleet, jotka haluavat pahoja toiveita, ei mistään ulkopuolelta. "Mistä sodat ja taistelut tulevat teidän keskuudessanne?" James kysyy; "Eivätkö he tule sinun toiveistasi mielihyväksi?" (Jaak. 4: 1). Jokaisella meistä on kiusauksia, joita synnyttää omat pahat toiveemme.

Pual tunnistaa synnin lähteen

Paavali pahoittelee: "Minussa (eli lihassani) ei ole mitään hyvää, sillä se hyvä, jota haluan tehdä, en tee ... jos teen sen, mitä en aio tehdä, en ole enää sitä, että teen sen mutta synti, joka minussa asuu" (Room. 7: 18-21). Paavali ei syytä hänen syntinsä ulkoiselta nimeltään paholaiselta. Hän sijoittui omaan pahaan luonteeseensa todellisena synnin lähteenä: "En enää tee sitä, vaan synti, joka minussa asuu. Sitten löydän lain, että paha on läsnä (eli sisällä) minua, sitä, joka haluaa tehdä hyvää" (Room. 7: 20-21). Niinpä hän sanoo, että oppositio hengellisyyteen tulee siitä, mitä hän kutsuu "sinussa, joka asuu minussa".

Sana "Saatana" Raamatussa

1 Kings 11:14 14 toteaa, että Herra herätti vastustajan (saman heprean sanan muualla käännettynä "saatanaksi") Salomonia vastaan. Hadad Edomilainen ”,” Ja Jumala nosti toisen vastustajan (toisen saatanan)... Rezon... Hän oli Israelin vastustaja (saatana) ”(1.Kor. 11: 23,25 (Jumala herätti tavallisia miehiä, ei ylliluonnollista olemusta) , olla saatana / Salomonin vastustaja.

Toinen esimerkki: Pietari yritti houkutella Jeesusta menemästä Jerusalemiin kuolemaan. Jeesus kääntyi ja sanoi Pietarille: "Nouse, saatana ! ... Et ole tietoinen Jumalan asioista, vaan ihmisten asioista ”(Matt. 16:23). Niinpä Pietaria kutsuttiin saatanaksi Jeesuksen toimesta.

Jumalaa voidaan kutsua "saatanaksi"

Koska sana "saatana" tarkoittaa vain vastustajaa, hyvää ihmistä, jopa itse Jumalaa voidaan kutsua "saatanaksi". Itse sana ei välttämättä ole synnillistä. Jumala voi olla meille saatana:

Kokeiden tuominen elämäämme.

Väärän toimintatavan estäminen, johon saatamme mennä.

Mutta tosiasia, että Jumalaa voidaan kutsua "saatanaksi", ei tarkoita, että Hän on itse syntis.

Samuelin ja Chroniclesin kirjat ovat samojen tapahtumien rinnakkaistilit. 2 Samuelin 24: 1 ” Herra ... muutti Daavidin heitä vastaan (Israel), jotta hän ottaisi Israelin väestönlaskennan. Kronikoiden 21: 1 rinnakkaiskertomus kertoo, että ” Saatana nousi Israelia vastaan ja muutti Davidin” laskemaan. Yhdessä kappaleessa Jumala tekee provosoinnin, toisessa Saatanassa. Siksi Jumala toimi ”saatanana” tai vihollisena Daavidille.

Sana "Devil/Paholainen" Raamatussa

Samoin kuin sana "paholainen". Jeesus sanoi: "Enkö valinnut sinua, kaksitoista, ja yksi teistä on paholainen? Hän puhui Juudas Iskariotista .. ”(Joh. 6: 70-71), joka oli tavallinen, kuolevainen mies. Sana "paholainen" viittaa yksinkertaisesti jumalattomaan miehen.

Toinen esimerkki on 1. Timoteus 3:11. Kirkon vanhimpien vaimot eivät olleet "riemuita"; alkuperäinen kreikkalainen sana "diabolos", joka on sama sana, jota käännetään "paholaiseksi" muualla. Niinpä Paavali varoittaa Titusta siitä, että ikäänntyneet naiset eivät saa olla "väärit syyttäjät" tai "paholaiset" (Titus 2: 3 KJV).

Sanat "paholainen" ja "saatana" eivät kuvaa langennutta enkeliä tai syntisestä olentoa meidän ulkopuolellamme.

Synti, Saatana ja paholainen

Sanoja "saatana" ja "paholainen" käytetään kuvailevasti kuvaamaan luonnollisia syntisiä suuntauksia meissä. Nämä ovat tärkein "saatanamme" tai vastustaja. Ne ovat myös henkilökohtaisia, ja niistä voidaan puhua "paholaisena" - vihollisuutemme, totuuden loukkaajana. Tämä on meidän luonnollinen "ihminen" - hyvin paholainen.

Paholaisen ja pahan toiveemme välinen yhteys - synnit meissä - tehdään selkeästi useilla sivuilla:

"Kun lapset (itseämme) ovat osallisina lihasta ja verestä. Hän (Jeesus) itse samoin jakoi samoin, että (Hänen) kuolemansa kautta Hän voisi tuhota sen, jolla oli kuoleman voima, eli paholainen" (Hepr. 2:14). Paholainen on täällä kuvataan olevan vastuussa kuolemasta. Mutta roomalaiset kertovat meille, että synti on vastuussa vähäisyydestä " synnin palkat ovat kuolema" (Room. 6:23). Siksi synti ja paholainen ovat rinnakkaisia.

Samoin James 1:14 sanoo, että pahat toiveemme houkuttelevat meitä ja johtavat meidät syntiin ja siten kuolemaan, mutta heprealaiset 2:14 sanovat, että paholainen tuo kuoleman. Samassa jakeessa sanotaan, että Jeesuksella oli luonteemme tuhoutua paholainen.

Kontrastaa tätä Roomalaisten 8: 3: n kanssa: "Jumala lähettämällä omaa Poikaansa syntisen lihan kaltaiseksi (eli ihmisen luonteemme, Jatkoa kääntöpuolella.....

Hän (Jeesus) tuomitsi synnin lihassa. Tämä osoittaa, että paholainen ja syntiset suuntauksukset, jotka ovat luonnollisesti ihmisen luonteen kanssa, ovat tosiasiallisesti samat.

On elintärkeää ymmärtää, että Jeesus oli koeteltu aivan kuten me. Paholaisen opin väärinkäsitys tarkoittaa, että emme voi oikein arvioida Jeesuksen luonnetta ja työtä. Vain siksi, että Jeesuksella oli ihmisen luonne - "paholainen" hänen sisällä - että voimme saada pelastuksen toivon (Hepr. 2: 14-18; 4:15). Ylittämällä oman luonteensa, raamatullisen paholaisen halut, Jeesus pystyi tuhoamaan paholaisen ristillä.

Jos paholainen on henkilökohtainen olento, niin hänen ei pitäisi enää olla.

'Meidän syntimme' = 'paholaisen teokset'

"Se, joka syntiä on, on paholaisesta" (1. Joh. 3; 8), koska synti on seurausta omien luonnollisten, pahojen toiveittemme antamisesta (Jaak. 1: 14,15), jota Raamattu kutsuu "paholaiseksi". "Tätä tarkoitusta varten ilmestyi Jumalan Poika, että Hän tuhoaisi paholaisen teot" (1. Joh. 3: 8).

Jos olemme oikeassa sanoessamme, että paholainen on meidän pahoja toiveitamme, niin meidän pahojen toiveidenne, eli mitä he johtavat, ovat meidän syntimme. Tämä vahvistetaan 1. Joh. 3: 5: ssa: "Hän (Jeesus) ilmeni ottamaan pois syntimme". Tämä vahvistaa, että "meidän syntimme" ja "paholaisen teokset" ovat samat.

Apostolien teot 5: 3 on toinen esimerkki siitä, miten paholainen ja meidän syntimme ovat. Pietari sanoo Ananialle: "Miksi Saatana on täyttänyt sydämesi?" Sitten Pietarissa sanotaan 4: "Miksi olet ajatellut tämän sydämässäsi?" Jos jotain paha tapahtuu sydämässämme, se on

sama kuin Saatana, joka täyttää sydämemme.

Henkilöitymä

Raamattu kuitenkin puhuu ikään kuin paholainen on henkilö! Heprealaiset 2:14 puhuvat "siitä, jolla oli kuoleman voima, eli paholainen". Raamattu käyttää usein persoonallisuutta - puhuu abstraktista ajatuksesta ikään kuin se olisi henkilö. Niinpä sananlaskut 9: 1 puhuvat naisesta, jota kutsutaan "viisaudeksi", joka rakentaa talon, ja Roomalaisille 6:23 vertailee synnin maksajaan, joka antaa kuoleman palkan.

Paholainen, "diabolos", edustaa pahoja toiveitamme. Et kuitenkaan voi olla abstraktia diabolismia, pahan halut, jotka ovat ihmisen sydämessä, eivät voi olla erillään miehestä; siksi "paholainen" on yksilöity.

Syntiä syntyy usein mestariksi (esim. Room. 5:21; 6: 6,17; 7: 3). Siksi on ymmärrettävää, että myös "paholainen" on yksilöity, nähdessään, että "paholainen" viittaa myös syntiin. Samalla tavoin Paavali puhuu meistä, joilla on kaksi olentoa, kuten meidän lihassamme (Room. 7: 15-21):

lihan mies, 'paholainen',
taistelee Hengen miehen kanssa.

Silti on selvää, että meissä ei ole kaksi kirjaimellista, henkilökohtaista olentoa. Tämä syntinen osa luonnostamme on personoitu "pahaksi" (Matt. 6:15) - Raamatun paholainen.

Paholainen on yhteinen hahmo omalle luonteellemme; synti ja kiusaus ovat peräisin sisäpuolelta. Henkisen konfliktin todellinen areena on ihmisen sydän.

Käytännön seuraukset

Jos ymmärrämme tämän, taistelemme päivittäin mielen hallitsemiseksi; pyrimme täyttämään mieleemme Jumalan sanalla, luemme Raamatun päivittäin, tulemme olemaan kynnsiä motivaatioistamme, tarkastelemme itseämme, arvostamme piilevää vastuuta synnistä, jota me ja kaikki miehet ovat luonteeltaan. Emme ota muiden heikkoutta meihin niin henkilökohtaisesti; näemme sen olevan heidän "paholaisensa". Usko henkilökohtaiseen paholaan on niin suosittu, koska siinä keskitytään pois omasta kamppailustamme sisimmän luonamme ja ajatuksemme kanssa.

Alkuperäinen teksti(Bible Basics-Reduced Version): Duncan Heaster
Käännöstyö Suomeksi: Tommi Koistinen